

Nhĩ Đàm Luyện Ái Vi Hà Bất Án Sáo Lộ Lai

Contents

Nhĩ Đàm Luyện Ái Vi Hà Bất Án Sáo Lộ Lai	1
1. Chương 1: Mặt Cửa Hắc Làm Tâm Thiếu Nữ Của Ta Phản Ứng	1
2. Chương 2: Trùng Phạt Mua Sai Hoa (h)	3
3. Chương 3: Lái Xe Nhanh Chính Là Muốn Anh Ôm Chặt Nha ~	4
4. Chương 4: Nhóc Con Nhắm Mắt Lại Chính Là Muốn Em Hôn Đó Nha ~	6
5. Chương 5: Yêu Thích Anh Chính Là Làm Cho Anh Ngạnh	7
6. Chương 6: Anh Muốn Ôm Em Một Cái Còn Có Bạo Bạo Em	9
7. Chương 7: Dra Trái Giường Sailor Moon	10
8. Chương 8: Đói Bụng Quá Lâu Sẽ Không Kiên Trì Mở Nút Áo	12
9. Chương 9: Làm Sao Để Minh Được Chơi Trong Phòng Tắm	14
10. Chương 10: Tặng Hoa Vuốt Lông	15
11. Chương 11: Kem Dầu Tây Ướp Lạnh	17
12. Chương 12: Trước Khi Lên Đường Một Pháo Đỉnh Ba	19
13. Chương 13: Nhìn Em Mặc Đồng Phục Anh Sẽ Lại Ngạnh Thêm Một Chút	20
14. Chương 14: Con Là Bạn Trai Của Con Trai Ngài	22
15. Chương 15: Chuẩn Bị Làm Đèn Không Xuống Giường Nổi	24
16. Chương 16: Công Viên Trò Chơi	25
17. Chương 17: Nhìn Chăm Chú Xuống Xe Ở Nơi Yên Tĩnh	27
18. Chương 18: Truyền Thuyết Đô Thị Về Gấu Lông Xù Nâu Cùng Người	29
19. Chương 19: Hoa Văn Tơ Tằm Chơi Vãn Thật Là Thoải Mái	30
20. Chương 20: Gậy Phép Cùng Jj...	32
21. Chương 21: Tiết Mục Cầu Huyết	33

Nhĩ Đàm Luyện Ái Vi Hà Bất Án Sáo Lộ Lai

Giới thiệu

Editor: Hắc Trư Thể loại: Hiện đại, thiếu nữ công x mỹ nhân thô hán thụ, có H văn, ngọt ngào. Truyện là chuỗi những

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhi-dam-luyen-ai-vi-ha-bat-an-sao-lo-lai>

1. Chương 1: Mặt Cửa Hắc Làm Tâm Thiếu Nữ Của Ta Phản Ứng

Edit: Hắc Trư

Cổ Diễn có một bí mật, không có ai biết, bên dưới bề ngoài tuần mỹ sáng sủa tài hoa tuần lãng của hắc, cất giấu một tâm hồn thiếu nữ yếu ớt trắng nõn. Người có biết tâm tư thiếu nữ này, nữ hài tử có là chuyện bình thường, thế nhưng nếu như nam hài tử mà có, đặc biệt là nam nhân thành thực như Cổ Diễn, lại có có tâm hồn thiếu nữ thể này chắc chắn sẽ bị người ngoài nói.

Cố Diễn anh tuấn nhiều tiền, có thể được xem là một Vương lão ngũ cấp bậc kim cương, nhưng là hán đến nay vẫn độc thân, bởi vì không có ai có thể thỏa mãn tâm hồn thiếu nữ của hắn.

Cố Diễn là 1 con, hắn không thể tiếp nhận được người có tâm thiếu nữ như hắn. Dù hắn có thể chịu được, lại không thể thỏa mãn tâm thiếu nữ của mình. Vì vậy Cố Diễn không thể yêu ngược lại, trở thành một con cầu độc thân (FA) quý báu buồng bình.

Lần đó Cố Diễn từ trong trường đi ra, thời điểm nhìn thấy nam hài tử ăn mặc nhàn nhã tóc nửa dài ven đường, hắn cảm thấy được nội tâm bị một cây búa nhỏ, từng từng từng, gõ cho tim hắn ngứa ngáy. Không có gì so với cảnh tượng này phù hợp hơn với tâm thiếu nữ, người kia mặc một bộ quần áo bông màu trắng, bên trong hở hộc ra thân hình tao nhã. Bị một đám nhóc con vây vào giữa, ánh mặt trời giữa trưa chiếu vào trên lông mi hắn, chàng trai ôn nhu đem bong bóng trong tay phát cho đám nhóc con.

Quả là tiểu thiên sứ, Cố Diễn cảm thấy trái tim mình luyến ái.

Vì vậy hắn đi tới, trừng trừng nhìn chằm Tô Thừa. Tô Thừa ngẩng cả người, “Anh muốn bong bóng sao?” Cố Diễn không lên tiếng mà nhận lấy, tâm thiếu nữ của hắn sắp nổ tung. Cho nên thời điểm hắn nắm bong bóng đó trở về phòng tổng giám đốc, không phát hiện trên bong bóng có in quảng cáo nhỏ, cho phép cắt cánh hy vọng sinh mệnh, chữa bệnh không mang thai không sinh đẻ, thỉnh gọi điện đến 800-2333-6666.

Chú thư ký sang đây nhìn thấy bong bóng kia, dùng ánh mắt giữ kín câu chuyện quan sát người lãnh đạo trực tiếp của mình, gọi điện thoại tới cho mẹ Cố Diễn, đầu kia yên lặng một hồi, từ đó Cố Diễn rất cuộc chưa biết đến thông tin lão mẹ bức hôn. Bởi vậy có thể thấy được mẹ Cố Diễn là một quý bà thiện lương hiểu chuyện, vì tự tôn đứa con mà làm nát tâm.

Cố Diễn đạt tiêu chuẩn là một bá đạo tổng giám đốc, sau khi nhìn thấy Tô Thừa, lập tức cho người thăm dò nội tình. Học sinh Đại F, hội trưởng hội thể dục, là một người mang tâm tình thiếu nữ, từ trước đến nay Cố Diễn luôn xem người trong hội thể thao luôn là kẻ bất tài, hắn cảm thấy sau khi vận động chảy mồ hôi thối không chịu được, bất quá là người yêu thích trong lòng, hắn ngược lại không có ý kiến gì.

Tô Thừa là một sinh ngoan, lúc bình thường làm việc ngoài giờ tại nhà hàng, tình cờ làm thêm vài việc. Cố Diễn quyết định tạo ra một cuộc hội ngộ ngẫu nhiên đầy lãng mạn, Hắn tìm lúc Tô Thừa bụng đói, tính toán tỉ mỉ, sẽ đuổi cái chân ra ngoài, Tô Thừa sẽ té nhào vào trong ngực của hắn, sau đó hắn nhanh chóng đuổi một cái tay khác giúp Tô Thừa ổn định cái đĩa, Tô Thừa chưa lấy lại hồn sẽ bị trầm mê không gương mặt tuần tú phóng đại của hắn.

Cố Diễn vì tâm động mà suy nghĩ không ngừng, mở màn anh hùng cứu mỹ nhân càng phù hợp với tâm hồn thiếu nữ của hắn, vì vậy hắn liền đưa ra một cái chân, tốt, có người bổ nhào, mà không phải Tô Thừa, ở đâu đột nhiên xông ra một đứa bé, Cố Diễn tay không kịp kéo đứa nhỏ so với mình thấp hơn rất nhiều, chỉ có thể trơ mắt nhìn đứa nhỏ như ngư lôi ngã về phía Tô Thừa, vì vậy Tô Thừa mất thăng bằng, bị đụng đến góc bàn, cái đĩa trong tay tuột ra, úp hết đĩa Spaghetti lên mặt Cố Diễn.

Một hồi ngẫu nhiên gặp gỡ lại là toàn thân Cố Diễn toàn nước tương.

Tô Thừa nhìn hắn trợn mắt lớn như vậy, nhanh chóng chạy nhanh lại chịu tội. Biểu hiện của hắn trước sau như một đều rất tốt, vốn là giám đốc cũng không thể bị việc này là khó dễ mà cáu giận, vì vậy không trách móc nặng nề y. Tô Thừa tràn đầy áy náy, “Thực xin lỗi, ngài đi với tôi về phía sau đổi một bộ quần áo sẵn lau một chút đi.”

Cố Diễn vô cùng thận trọng gật gật đầu, tuy rằng hình thức có chút kỳ quái, nhưng hắn thành công chiếm lấy chú ý của Tô Thừa.

Tô Thừa lúc thường sẽ lưu lại một hai cái áo thun ở đây, hắn cùng Cố Diễn cao cũng gần nhau, vừa vặn có thể đổi. Cố Diễn tiếp nhận quần áo Tô Thừa, mặt liền đỏ, trên y phục tựa hồ còn dính hương thơm mặt trời chiếu xuống của chàng trai, lần thứ nhất gặp liền mặc vào quần áo của đối phương, quả thật rất tội lỗi. Tô Thừa nhìn hắn không chịu động đây, tưởng bắt mần với quần áo, “Ách, quần áo này tuy rằng không phải đồ có nhãn hiệu nhưng miễn cưỡng một chút vẫn có thể mặc vào, y phục của anh cũng không thể mặc, tôi nghĩ rằng giặt sạch sẽ sẽ đem trả cho anh, có được không?”

Cố Diễn đỏ mặt gật gật đầu, giặt sạch sẽ trả lại sau, bọn họ lại có lý do gặp mặt.

“Cậu có thể xoay qua chỗ khác không? Tôi muốn cởi quần áo.” Cố Diễm cuối cùng cũng đưa ra yêu cầu như thế, dù sao quan hệ hai người còn chưa xác định, hẳn cảm thấy lần đầu tiên trần truồng tuyệt đối không thể ở nơi qua loa thế này. Tô Thừa vô cùng thống khoái mà đi ra ngoài, “Đương nhiên đương nhiên, anh cứ tùy tiện, đổi xong gọi tôi.” Cố Diễm thở phào nhẹ nhõm, hẳn vừa nãy quá sốt sắng, khẩn trương đến nỗi nơi đó có chút cứng rồi. Mặt Tô Thừa quả thực là đo ni đóng giày phát động bộ phận thiếu nữ của hắn.

2. Chương 2: Trừng Phạt Mua Sai Hoa (h)

Tan tằm Tô Thừa tới đón Cố Diễm, hôm nay là ngày tròn kỷ niệm một năm hai người quen biết.

Tuy rằng bề ngoài là một mỹ nhân, nhưng nội tâm Tô Thừa là một nam nhân cầu thả. Cho nên y vốn không nhớ tới ngày này, thế nhưng y bị Cố Diễm nháo đến sợ hãi, thời điểm lần trước y quên kỷ niệm 6 tháng quen biết, suýt chút nữa bị Cố Diễm ở trên giường làm chết.

Tô Thừa mở chân ra, cả người đều không xong, y vẫn nhìn không được hời Cố Diễm ở trên người mình đang ra sức cày cấy, sáu tháng có ý nghĩa đặc biệt gì?

Cố Diễm một bộ dạng cô dâu nhỏ bị tức giận, bất mãn ở trên nụ hoa của y gặm một chút, sau đó thở phì phò nói, sáu tháng êm xuôi!

Tô Thừa không thể cười khổ, phi thường muốn trở mình khinh thường quá khứ, kết quả hạ thân bị mạnh mẽ tiến nhập một lần. Y cũng chỉ có thể nha nha ân ân, sáng khoái đến trợn trắng mắt.

Không thể không nói Cố Diễm đa số thời gian đều là một tình nhân ôn nhu biết chăm sóc, thế nhưng hắn thường xuyên kiên trì làm một ít chuyện Tô Thừa không thể lý giải được. Chẳng hạn như Tô Thừa lúc đón hắn giờ tan làm, nhất định phải cầm lấy hoa hồng phấn hắn thích nhất, Cố Diễm mới có thể vui vẻ.

Tô Thừa lúc bắt đầu còn muốn cười nhạo hắn, đây không phải là ưa thích của mấy bé nữ sinh sao, Cố Diễm liền mất hứng, quả trách y nói em đến cuối cùng có hiểu chuyện luyến ái hay không a, cái này gọi là tình thú. Người trong lòng cầm hoa ở giao lộ vào giờ tan làm chờ mình, đây là mỗi một giấc mộng của thiếu nữ a?

Tô Thừa yên lặng rơi lệ, không hiểu nổi sao lúc đó mình lại bị cái tên mặt người dạ thú này lừa gạt, trộm lên giường hắn, từ đây ký người khó xuống.

Cố Diễm lại bày ra vẻ mặt cô dâu nhỏ đáng khinh thường, “Em đến cùng có hiểu hay không a, nói chuyện yêu đương là phải như vậy?”

Tô Thừa vô cùng thẳng thắn, y không hiểu, y đều không cùng những người khác thảo luận.

Lời thành thật này trong lúc vô tình lấy lòng Cố Diễm, vì vậy Cố Diễm sẽ không so đo cái khác, trở mặt nhanh đến mức như tuyển thủ chuyên nghiệp, điềm điềm mặt mặt đến gần hôn y, ghé vào lỗ tai y nói, “Dù sao, giờ tan tằm đến đón người nhất định phải mang tới, phải hồng nhạt, hoa hồng.” Tô Thừa tỏ vẻ được rồi được rồi, anh vui vẻ là được.

Cố Diễm liền trừng hắn, niết tay vịn vẹo tỏ vẻ bất mãn: “Em sao có thể lúc hôn môi không nhắm mắt a?”

Tô Thừa nhắm mắt lại, hai mắt thật sự là tối đen.

Cố Diễm hài lòng ôm người hôn một hồi lâu, lúc này con mèo lớn cũng xuôi lông.

Lúc chờ Cố Diễm tới, Tô Thừa vẫn yên tâm mà lên baidu một lần nữa coi có mua đúng hoa hồng phấn chưa. Trước có một lần, y không cẩn thận mua nhầm hoa hồng phấn thành hoa cẩm chướng, trời thấy, Tô Thừa là một thẳng năm không có khiếu thẩm mỹ, y đối với tất cả loại hoa không có năng lực thưởng thức, càng không nói đến phân rõ được chủng loại. Chỉ cảm thấy đều là hồng nhạt, thoát nhìn cũng như vậy. Kết quả là chọc Cố Diễm không cao hứng, đem người trói ở đầu giường, hai chân mở ra, chen lấn rất nhiều thuốc mỡ mang tính kích dục đi vào. Tô Thừa bị dục vọng làm cho sắp điên, thế nhưng Cố Diễm cũng không cho y.

Một cái đầu tóc màu đen đầy mồ hôi dính trên trán, trên xương quai xanh cũng để lại vài sợi tóc ướt, Tô Thừa mất rưng rưng, nức nở “Nhanh, tiến vào, ô ô, em muốn...” Trên giường người bị hành hạ đến có chút đáng thương, hai chân cũng không thể xoa dịu một tí, chỉ có thể ngóng mong chờ đợi Cố Diễm.

Nơi kia của Cố Diễn cũng cứng đến lợi hại, thế nhưng ngạo kiều như hắn, không thể nào dễ dàng buông tha Tô Thừa như vậy.

Cố Diễn vô cùng kiên nhẫn rút ra một cành trong đồng hoa cắm chướng đến, đem cành hoa kia sửa lại một chút, sau đó cầm nó đảo quanh hậu huyệt của Tô Thừa. Vốn dự vọng đã bị ép đến đỉnh cao, không đụng vào thì được, một khi đụng vào lại càng lòng tham không đáy, Tô Thừa đối với hoa bé nhỏ kia sinh sợ hãi, thế nhưng không thể ngăn cản mình càng mở chân ra, không nhận được hưởng người trước mắt cầu hoan.

Cố Diễn rõ ràng bá đạo khi dễ người kia, sờ môi mình biểu tình khinh bỉ, không chút lưu tình tiếp tục đem cành hoa nhỏ kia đi quấy rối nơi kia của Tô Thừa.

Tô Thừa hết lần này đến lần khác đối với biểu tình hèn mọn yêu thương này không hề có sức kháng cự, đã muốn nhuyển thành một đồng xuân thủy, cầu xin Cố Diễn tiến vào. “Em sai rồi, muốn anh... Tiến vào, vào em có được không?” Trói buộc trên tay bởi vì vận vẹo đã sớm mở ra, Tô Thừa cũng không dám trực tiếp an ủi mình, tay không nhận được đẩy nơi đó, đối với Cố Diễn mở lời mời.

Cố Diễn vẫn vô tình đem cành hoa nhỏ cắm vào, từng cây từng cây nhỏ vốn không thể giảm bớt dự vọng, trái lại đâm đến Tô Thừa có chút đau, y nhận không được tiếp cận bên người Cố Diễn, mang theo tiếng khóc nức nở nói “Cho em, không muốn hoa này, em muốn anh.”

Tiếng Cố Diễn khàn khàn đầy mê hoặc, cũng là bị bức đến sắp không nhận nổi: “Biết lần sau phải mua cái gì không?”

Nội tâm đại lão gia của Tô Thừa bị hắn hành hạ đến nhanh khóc, “Mua hoa hồng, a, không phải hoa cắm chướng.”

Cố Diễn lúc này mới cảm thấy hài lòng, đem đóa hoa cắm chướng đen đũi kia ném xuống, mò về phía sau Tô Thừa động viên “Ngoan, nhắm mắt lại.” Tô Thừa khóc thút thút nhắm mắt lại, phía sau lưng bị xoa xoa nổi lên tình sắc, Cố Diễn hài lòng hôn lên mắt của y.

Ừm, đây mới là cách thức đúng đắn mở ra tâm hồn thiếu nữ a.

Nhìn thời gian xấp xỉ, Tô Thừa vội càng đem đồng ký ức rồi như tơ vò lôi ra. Sửa lại âu phục của mình một chút, đây là Cố Diễn đã sớm mua, yêu cầu y phải mặc lúc này, cầm đóa hoa hồng phấn nhỏ đúng chủng loại, ngọc thụ lâm phong đứng ở giao lộ chờ Cố Diễn tan tầm.

Cố Diễn nhìn thấy Tô Thừa xa xa cười cười với hắn, mặt nhận không được đỏ lên.

Cô dâu nhỏ dường như nũng nịu đi tới, trên mặt Tô Thừa như chuồn chuồn lướt hôn một cái, Tô Thừa cười ôm lấy vòng eo của hắn, đem người hôn sâu hơn, sau đó nhắm mắt lại cùng hắn hôn môi đầy dứa một hồi.

Cố Diễn ôm hoa hồng phấn ngồi ở vị trí kế bên tài xế, tỏ vẻ tâm hồn thiếu nữ trăm phần trăm thỏa mãn.

Vốn không nghĩ tới đại thúc thư ký vừa vặn thấy cảnh này mà trợn mắt ngoác mồm, thì ra tổng giám đốc không ngừng không chịu sinh em bé, thì ra là cong. Không chỉ là cong, nhìn dáng dấp vẫn là ở dưới người kia đi.

Mẹ Cố Diễn càng buồn, thế nhưng suy nghĩ một chút, trong phòng Cố Diễn giấy dán tường hình cây anh đào phấn nộn cùng khăn trải giường hình Sailor Moon, bà cũng đã nhìn ra, chỉ mong Cố Diễn có thể gặp một công tốt, ai...

Bởi vậy có thể thấy được, mẹ Cố Diễn thật sự là một lão thái thái có tâm vĩ đại.

3. Chương 3: Lái Xe Nhanh Chính Là Muốn Anh Ôm Chặt Nha ~

Lái xe nhanh chính là muốn anh ôm chặt nha

~Cố Diễn cùng Tô Thừa lần thứ hai gặp mặt, là Tô Thừa muốn mang quần áo giặt sạch đưa cho Cố Diễn.

Bản thân Tô Thừa là sinh viên, thời gian coi như tự do, vì thế vô cùng quan tâm hỏi Cố Diễn khi nào thuận tiện, Cố Diễn cũng rất hiểu ý, nói nghe. Tô Thừa suy nghĩ một chút, gửi tin nhắn qua “Buổi chiều thứ tư tại sân vận động XX gần đó được không? Tôi đúng lúc có thể học môn thể dục xong lại đây.”

Cố Diễn mím mím môi, không biết còn tưởng rằng hần bị khi dễ. hần hồi âm lại: “Như vậy đi, tối một chút, y có thể tắm xong lại đây, chúng ta hẹn ở bên cạnh Thượng Đảo.” Nói giỡn, hai người lần thứ nhất chính thức cùng một chỗ, một thân mồ hôi tùy tiện có thấy chỗ nào trang trọng không?

Tô Thừa tuy rằng cảm thấy cái yêu cầu trả quần áo này đầy phức tạp hoàn toàn không cần thiết, bất quá vẫn nghe theo ý kiến của hần. Ai bảo y lúc đó đem quần áo Cố Diễn làm bản a.

Tô Thừa tan học trở về, gặp phải phó chủ tịch ban thể dục nói chuyện hoạt động học sinh, làm trễ nãi một hồi thời gian. Mới từ buồng tắm bước ra liền phát hiện thời gian hai người hẹn nhau sắp đến, y không kịp sấy khô tóc, liền hấp tấp chạy qua.

Tô Thừa lớn lên vốn dễ nhìn, tóc của y dài là do sau khi y sinh bệnh, mẹ sống chết không cho y cắt, Tô Thừa lúc bắt đầu nhìn tóc dài này thấy mình như con gái, sau giữ lại cũng thành thói quen.

Giờ khắc này tóc đen như mực xõa ra, đuôi tóc còn dính một chút ẩm thấp, dưới ánh đèn mập cùng tiếng nhạc của quán cà phê, Cố Diễn cảm thấy tâm hồn thiếu nữ của mình dường như được thỏa mãn, sẽ ngạnh lên.

Tô Thừa bị hần nhìn chăm chú có chút sợ hãi, cái kia, quần áo cho anh, tôi để đi tiết giặt quần áo tẩy rửa, anh có thể yên tâm, tuyệt đối sạch sẽ.

Cố Diễn nhận lấy, phát hiện giấy bóng kính bên ngoài che quần áo nút kết hoàn toàn không hợp quy tắc, vì vậy Tô Thừa liền tro mắt nhìn hần đem nút kia mở ra, lại buộc thành một con bướm nơ vô cùng hoàn mỹ.

Hai người còn chưa tính là quen biết, Cố Diễn không chủ động nói chuyện, Tô Thừa đành phải tự mình tìm đề tài: “Cái kia, tôi mời anh uống nước đi, lần trước còn may nhờ anh dúi tôi một cái.”

Cố Diễn vô cùng thận trọng nói: “Không cần khách khí, tôi ăn cơm rồi.” Cố Diễn hy vọng Tô Thừa có thể nhân cơ hội này hỏi hần có muốn ăn cái gì khác không, hần kỳ thực có chút đói bụng, thế nhưng cân nhắc lần đầu tiên gặp mặt liền ăn trước mặt thật sự không tao nhã, vì vậy coi như thôi.

Nội tâm thô hán của Tô Thừa hoàn toàn không chú ý tới tâm tư nhỏ ấy, y hết giờ học còn chưa ăn cơm tối, thấy Cố Diễn nhăn nhó không biết suy nghĩ cái gì, vì vậy nói anh cứ tiếp tục, tôi trước đi ăn cơm. Tô Thừa rất nhanh như con trâu thấy cỏ đem cơm lại đây.

Cố Diễn mím mím môi, ánh mắt nhỏ như nai con ỷ khuất nhìn y. Nội tâm thô hán của Tô Thừa tự động mở ra chế độ thương hoa tiếc ngọc.

“Này tối uống cà phê cũng không tốt, anh không muốn ăn cơm, vậy kem được không?”

Cố Diễn có chút vui vẻ, “Tôi muốn ăn hai viên dâu tây cùng trà xanh.”

Tô Thừa: “...”

Sau khi mút lên vài miếng buốt lạnh, Cố Diễn bỏ vào trong miệng, thoát nhìn tâm tình tốt lên rất nhiều, mặt mũi hơi cong lên, bộ dáng tựa hồ rất hài lòng.

Tô Thừa nhìn tâm trạng có chút nhộn nhạo, y là cong, không biết sao vẫn không tìm được đối tượng thích hợp. Nguyên nhân chủ yếu là mặt y trưởng thành trở nên đẹp đẽ, cởi quần áo lại có cơ bụng, bình thường công đối với khuôn mặt quá mức xinh đẹp này của y không cứng nổi, chỉ muốn làm bạn thân. Nói vớ đáng tiếu công không đẹp, nhìn tự ti. Tô Thừa bị kịch nghĩ, trưởng thành tốt như vậy là lỗi của tôi sao a? Vì vậy y trước giờ vẫn luôn yêu đơn phương.

Y hỏi Cố Diễn có ăn ngon hay không.

Cố Diễn gật đầu nói rất ngọt.

Hai người liền vui đùa tận lực ăn một hồi, Cố Diễn cũng không chủ động nói chuyện, yếu ớt chăm chú nhìn Tô Thừa, nhìn làm tâm lý Tô Thừa trực tiếp hoảng loạn, Tô Thừa nhìn đồng hồ, thời gian cũng không còn sớm, vì vậy hỏi hần có muốn về chưa.

Cố Diễn nói không cần vội, nhà tôi chỉ có một mình tôi.

Nội tâm thô hán của Tô Thừa liền ngu ngốc chộn rộn, nội tâm y vô cùng thương hoa tiếc ngọc, dưới cái nhìn của y, Cố Diễn chính là đứa nhỏ thân cô thể quạnh cần phải chiều cổ. Vì vậy Tô Thừa bắt đầu sử dụng kỹ năng xã giao, nói với hắn rất nhiều chuyện cười, rồi lấy giấy ăn làm ảo thuật, đây là ảo thuật y dự định biểu diễn ở hội học sinh, trước tiên để Cố Diễn nhìn.

Có nhân viên phục vụ đi qua, đối với nam nam bọn họ bên này quăng qua ánh mắt sâu xa, vừa làm việc vừa bàn chuyện các loại như “Trung khuyến công cùng ngạo kiều thụ”

Cố Diễn không chú ý tới, hắn chỉ cảm thấy tình cảnh này vô cùng phù hợp với ảo tưởng thiếu nữ của hắn, trong đầu lại bắt đầu nổi lên những bong bóng màu hồng, cho nên không hề ngoài ý muốn, hắn cứng rồi.

Tô Thừa nhìn sắc mặt quái lạ của hắn, thân thiết hỏi hắn thân thể không thoải mái sao.

Cố Diễn tỉnh táo nói, ly kem nguội rồi. Hắn yếu ớt nhìn người, làm cho người ta sinh ra cảm giác đang làm nũng.

Vì thế tâm tình thô hán của Tô Thừa thức tỉnh, nội tâm vô cùng tự trách, lập tức đưa tay muốn đưa hắn đi bệnh viện.

Cố Diễn dùng khăn giấy lau miệng, “Không có nghiêm trọng gì, cậu đưa tôi về nhà đi.”

Vì vậy một Kim cương Vương lão ngũ như Cố Diễn, mặt đầy xuân tình ngồi phía sau xe gắn máy của Tô Thừa. Hắn ôm eo Tô Thừa, cầm đặt lên bên trong hõm vai Tô Thừa, gửi thấy được khí tức của y sau khi tắm. Cảm thấy tình cảm này vô cùng giống phim thần tượng Đài Loan.

Gió đêm thổi, thân thể người sau lưng càng nóng, Tô Thừa vốn là cong, Cố Diễn lớn lên đúng là khẩu vị của y, dáng dấp đóng vai cô dâu nhỏ đáng thương làm y một mảnh thương tiếc, Tô Thừa lúc này chỉ cảm thấy có chút nắm không được.

Vì vậy y uốn éo, không khéo cảm thấy có một vật nóng rực ngạnh lên đặt ở mông mình.

Này liền có chút lúng túng.

Tô Thừa theo bản năng nhìn Cố Diễn bằng cách nhìn sau gương, thế nhưng gương mặt Cố Diễn rất có tính chất đánh lừa. Hắn khẽ mím môi, rử mắt, hoàn toàn không giống như bộ dáng chủ động chiếm tiện nghi người khác, ngược lại dáng dấp rất cần được chiều cổ và quan tâm.

Tô Thừa cảm thấy chuyện này quả thật là tra tấn mà, vì vậy yên lặng tăng nhanh tốc độ xe.

Cố Diễn trong lòng hơi động, xe cố ý chạy nhanh hơn chính là muốn người khác ôm càng chặt hơn mà, vì vậy hắn dựa vào càng gần hơn.

4. Chương 4: Nhóc Con Nhắm Mắt Lại Chính Là Muốn Em Hôn Đó Nha ~

Tô Thừa mỗi lần nhớ lại quá khứ của hai người, đều cảm thấy mình có thể là bị lừa gạt, đâu có người vợ nhỏ đáng hoàng, ôn nhu tình anh thụ a? Kết quả là quỷ súc công khoác lên da thiếu nữ.

Đây là kết luận đau thương lần đầu tiên Tô Thừa cùng hắn uống rượu say mất lý trí mà cho ra.

Tô Thừa lúc đó tứ chi xụi lơ, hoàn toàn không thể động đậy.

Cố Diễn lại kiên nhẫn ở trên người y sờ sờ xoa nắn, “Em vì cái gì làm xong lại ngủ, em nên ôm anh gần gũi một hồi a.” Tô Thừa nhìn mặt hắn, cảm thấy Cố Diễn nếu không phải lớn lên dễ nhìn, khẳng định sẽ bị người khác đánh chết. Y tuy cảm thấy mệt mỏi, thế nhưng cảm nhận được dáng dấp của Cố Diễn còn có làm yêu lần nữa, vì vậy y khó khăn nâng tay lên, vòng quanh ôm Cố Diễn vào trong ngực, phối hợp khẽ ngẩng đầu, hai người liền bắt đầu hôn môi.

Tô Thừa ngẩng đầu, tiết tấu là do Cố Diễn định đoạt, Tô Thừa bị kích phát hiện, chính mình vừa động, trong thân thể liền có thứ gì đó chảy ra, y thật sự là khóc không ra nước mắt.

Cố Diễn đối với y đang phân tâm cảm thấy bất mãn, trong mắt liền toát ra tâm tư ác ý, tâm lý Tô Thừa mềm đến rồi mù, người nào đó lại nâng thân lên, phía sau lại càng chảy ra nhiều chất lỏng.

Sau giấc ngủ mê man tỉnh lại, Tô Thừa ngửi được mùi thơm của thức ăn cùng cơm. Y giật giật, phát hiện trên người đã được xử lý qua.

Cố Diễn ánh mắt sáng quắc nhìn y, Tô Thừa đột nhiên có cảm giác thỏa mãn cầu còn không được. Y không thèm để ý thất lưng đang đau, chậm rãi đi tới trước bàn ăn, thấy trên bàn ăn đầy món điểm tâm khả ái.

Đúng, trứng chiên hình trái tim, cùng với bánh sandwich khuôn mặt gấu con đang tươi cười.

Tô Thừa không biết nên ăn như thế nào, vì vậy vội vàng giơ tay lấy sữa bò bên cạnh uống một hớp, Cố Diễn xấu hổ ngượng ngùng nói với y, “Cốc chúng ta dùng là một đôi.”

Tay Tô Thừa run một cái, cốc bọn họ một cái màu xanh nhạt, một cái màu đỏ. “Hình dáng cái này thoát nhìn, như quả thận?”

Cố Diễn mắt húng, yên lặng đoạt cốc của y, đem hai cái đồng thời ghép đến, được rồi, hợp lại là hình trái tim.

Tô Thừa với cái cốc này xin miễn cho kẻ bắt tài, nhưng nhìn lại bộ dáng cúi đầu vừa đáng yêu vừa cầu người của hắn, vì vậy thật thà cười rộ lên, “Em nhìn ra rồi, rất thích.” Cố Diễn liền bắt đầu cao hứng.

Tô Thừa ngồi xuống ăn điểm tâm, y không thể không thừa nhận, vẫn là ăn rất ngon.

Vì vậy chuyện y oán giận người này thượng liên tan thành mây khói, sau khi ăn xong cơm ngon, Cố Diễn đi tới trước mặt y, hơi ngồi xổm nhắm mắt lại, lông mi run rẩy. Tô Thừa đến dạng này cũng sáng mắt ra, đột nhiên minh bạch giờ khắc này chính mình nên làm gì, vì vậy y tới gần, trên đôi mắt Cố Diễn hôn một cái.

Sau đó y liền phát hiện Cố Diễn lại ngạnh lên.

Nội tâm Tô Thừa im lặng tuyệt đối.

5. Chương 5: Yêu Thích Anh Chính Là Làm Cho Anh Ngạnh

Ngày kỷ niệm tròn một năm, Tô Thừa là người có nội tâm thuộc loại thẳng nam, thật sự không sắp xếp được một tiết mục yêu đương gì. Thế nhưng kết quả không sắp xếp, nhất định sẽ làm Cố Diễn không cao hứng, vì vậy y liền đi thỉnh giáo nữ sinh của hội học sinh. Dưới ánh mắt mập mờ của bạn học nữ, Tô Thừa không thể không thừa nhận mình đang yêu, đối phương là một tinh anh, hỏi thăm đối tượng Tô Thừa bao nhiêu tuổi, trong lòng Tô Thừa một trận ha ha, nói “Anh ấy còn nhỏ.”

Vì vậy nhắm vào yêu thích của mấy bạn gái, theo số phiếu cao nhất, phải đi ngồi vòng quay, lúc đứng ở nơi cao nhất, đem người kéo đến trong lòng ngực cường hôn. Tô Thừa được kiến nghị, quyết định làm việc này.

Tô Thừa mang theo hoa hồng phấn đi theo Cố Diễn đến ăn một bữa tối lãng mạn dưới ánh nến.

Cố Diễn cố gắng khắc chế bản thân, thế nhưng hắn không thể không thừa nhận bầu không khí quá màu hồng, làm cho hắn không nhịn được muốn cứng lên. Hắn đang cố gắng thuyết phục mình, hắn và Tô Thừa ngoài quan hệ thân thể, còn có tình yêu thuần khiết, liền mới không chế không cứng lên đến nỗi không dời nổi bước chân.

Chờ Tô Thừa mang Cố Diễn đi đến nơi giải trí, lúc ngồi trên vòng quay, Cố Diễn đã khắc chế không nổi, chuyện này quả thật giết tâm thiếu nữ a, gào gào ngao, Cố Diễn nói ngạnh lên liền cứng.

Tô Thừa làm theo từng bước nhắc cảm hắn lên, muốn cùng hắn trao đổi cái hôn thuần khiết, lại phát hiện trong mắt Cố Diễn nóng rực cháy gần tổn thương hắn, hai người rằng dây dưa hôn môi gần như mãnh liệt. Tô Thừa nhảy bèn vật lửa nóng kia của hắn.

Cố Diễn nhìn hắn, “Anh muốn em, ở đây.”

Tô Thừa bị kịch phát hiện mình không đành lòng từ chối, thế nhưng dù sao động tác quá độ không tốt, y chủ động đưa tay xuống, cách quần nắm chặt cái kia của Cố Diễn. Cố Diễn bị tập kích không chịu được, trong mắt có chút ướt át, “A, giúp anh lấy ra.” Tiếng Cố Diễn rất nhỏ, nhưng từng chữ vẫn đi vào lòng Tô Thừa.

Tô Thừa tăng nhanh động tác, mở dây kéo của hần ra, đem hai tay đều duỗi vào, Cổ Diễn phát ra thở dốc thoải mái.

Vải quần lót bị thấm ướt chất lỏng rỉ ra, Cổ Diễn chưa bao giờ thấy mình động tình như vậy. Vòng quay lúc lên tới chỗ cao nhất, khoe miệng Tô Thừa hạ xuống hôn hần, nhẹ nhàng nói “Em yêu anh.”

Sau đó Cổ Diễn liền bắn.

Tựa hồ vì nhanh bắn ra mà ảo não, Cổ Diễn gần như hung ác gặm miệng Tô Thừa, không tha thứ đứa nhỏ này. Tô Thừa ôn nhu đáp lại hần, tay Cổ Diễn lại không thành thật tiến vào, chà đạp quả quả trứng ngực y. Tô Thừa cũng sớm cứng, thân thể dần bay lên, như bị lấp đầy. “Về lại làm, có được không?”

Cổ Diễn từ chối cho ý kiến, tình sắc như trước liếm láp đôi môi y, trong mắt nóng rực như muốn nhóm lửa.

Lúc vòng quay xuống dưới, Tô Thừa sắp bị đùa giỡn mềm mại thành một vũng nước.

Y một bên lặng lẽ mình một bên dùng hành động chứng minh không tìm đường chết sẽ không chết, một bên vì Cổ Diễn vui vẻ mà cảm thấy hạnh phúc.

Lúc hai người bọn họ mới vừa xác định quan hệ, mẹ Cổ Diễn tới tìm Tô Thừa.

Tô Thừa bị người hướng dẫn mang tới người quý phụ này hù, một đường nghĩ bà sẽ tìm cách nào để mình rời xa Cổ Diễn. Người hướng dẫn dẫn người tới liền để hai người bọn họ ở lại nói chuyện, ai biết mẹ Cổ Diễn như tìm được đứa con ruột thất lạc nhiều năm, nắm chặt tay y. Hiển nhiên hai mẹ con này cũng sẽ không dựa theo hệ thống bài bản nào cả.

Mẹ Cổ Diễn thể hiện hy vọng Tô Thừa có thể chăm sóc Cổ Diễn thật tốt. Bà nói Cổ Diễn từ nhỏ đã bị bà cùng ba hần nuôi như con gái, lớn rồi cá tính không được tốt, không hợp bất kỳ ai, may mắn gặp được con, dì biết con là đứa trẻ tốt.

Tô Thừa mờ mịt, nhin không được vén tóc dài của mình lên, nói “Dì, cái kia... Con, con là nam.”

Trong mắt mẹ Cổ Diễn chứa đầy lệ nóng gột đầu, “Dì biết nó không thể yêu đàn bà.”

Đứa con tự tay mình nuôi lớn, mắt thấy trong phòng đứa con giấy dán tường hình cây anh đào cùng ga trải giường hình Sailor Moon, đã sớm không ôm hy vọng con trai mình thẳng.

Bà biết rõ, người sống một đời, thẳng có cách sống của thẳng, cong có cách sống của cong. Không tồn tại bởi vì điểm ấy khác nhau, đứa con mình cho dù là một người thiếu sót trong tình yêu, Cổ Diễn không quan tâm yêu thích nam nữ, đều không ảnh hưởng tới việc hần là người ưu tú, một một người mẹ, bà chỉ hy vọng hần có thể tìm được một người yêu có thể khiến cho cuộc sống sau này của hần không tiếp tục cô quạnh.

Hiện nhiên Tô Thừa là lựa chọn tốt, sinh viên tài cao của đại F, năng lực tốt, dáng dấp tốt, cùng người hướng dẫn của y nói chuyện, cảm thấy phẩm hạnh của y cũng quá tốt. Mẹ Cổ Diễn thậm chí đối với công thụ đều đã nhìn được, cảm thấy người có thể chịu được tính khí của Cổ Diễn, Tô Thừa nhất định là công tốt. Sau nói với y không đủ tiền xài có thể tới tìm dì.

Tô Thừa lau mồ hôi một chút, tuy rằng y tình cờ làm việc ngoài giờ, thế nhưng tình cảnh trong nhà cũng không tồi, chẳng qua là muốn trải nghiệm chút chuyện nhân sinh mà thôi, mẹ Cổ Diễn vì y hiểu chuyện mà cảm động một phen.

Trước khi đi bà còn mờ ám chỉ nơi đó của Cổ Diễn khả năng có chút vấn đề, không cần có đứa con, nhưng tương lai cần thiết mang thai, đem đứa con Tô Thừa làm cháu trai ruột của mình bà cũng có thể tiếp nhận.

Đêm đó, Cổ Diễn ngồi khóa trên người Tô Thừa, mặt ngạo kiều, nhìn từ trên xuống Tô Thừa nói mẹ anh tìm em?

Tô Thừa cố ý đùa hần, “Ừ, muốn bảo em rời anh đi.”

Cổ Diễn cứng đờ, có chút khẩn trương “Vậy em nói gì?”

Tô Thừa giả vờ đau buồn, thở dài một hơi, sau đó ôm chặt hần, “Em sẽ không đi, bất kể có người nào đem chúng ta tách ra. Em từ lần đưa anh trở về cũng đã thích anh, khi đó em tự nói với mình, em muốn cả đời bồi anh về nhà...” Rõ ràng chỉ là muốn đùa một chút, nói đến chỗ tình thâm, lại không chút nào giả dối.

Đôi mắt Cố Diễm có chút đỏ lên, yên lặng ôm lấy y. Sau đó Tô Thừa phát hiện, Cố Diễm lại cứng. Nha, đáng yêu, ai bảo thổ lộ này của y phù hợp yêu cầu tâm thiếu nữ cơ chứ.

6. Chương 6: Anh Muốn Ôm Em Một Cái Còn Có Bạo Bạo Em

Kết quả tâm thiếu nữ của Cố Diễm bị hờ ra chính là Tô Thừa bị hấn làm cho đến khóc, không thể không khóc thút thít nghẹn nói cho hắn biết “Bảo bối nhi, ưm... Thật đừng có gấp, mẹ anh không phải muốn chúng ta tách ra, ha, đừng đỉnh, chậm... Chậm một chút, a, bà bảo muốn chúng ta mãi mãi cùng nhau.”

Cố Diễm ôm y không chịu buông, nửa tin nửa ngờ: “Thật sự?”

Trước ngực Tô Thừa bị hấn cắn đến vừa ngứa vừa tê, thật sự có chút lúng túng: “Thật sự, em đáp ứng bà sẽ chăm sóc anh thật tốt.” Nói xong câu này liền cảm giác mình tìm lại được một ít tôn nghiêm của nam tử hán,

Sau đó Cố Diễm càng hăng say, có chút oán trách mà lườm y một cái “Vậy em liền không thể quản anh cứng lên.”

Tô Thừa thật rất không muốn quản, nhưng mà y giờ khắc này đã mở hai chân ra, không hề có lực phản kích. Chỉ có thể mặc cho gây của Cố Diễm khoan trong lỗ nhỏ dưới thân của mình, nhiệt tình bao dung mới nó đâm sâu vào một chút.

Tô Thừa cảm thấy mình không chịu được Cố Diễm, có một ngoặc kép thật lớn viết bên trong là không tiền đồ. Hai người lúc mới vừa xác định quan hệ cũng vậy.

Khi đó Tô Thừa còn chưa biết nội tình của Cố Diễm, chỉ cảm thấy hắn là một người khó thân cận, sinh hoạt có chút cô độc. Vì vậy sau khi đưa hắn về nhà, thô hán Tô Thừa thức tỉnh, bạn tốt có thể thường mời nhau đi ăn cơm hoặc chơi chung, Cố Diễm đứng ở cửa thang gác, yếu ớt nhìn y, “A” một tiếng, cũng không nói rõ đáp ứng hay từ chối.

Tô Thừa gãi đầu một cái, cũng không nghĩ ra nói gì nữa, liền bảo tạm biệt.

Trở lại trên đường, cặp mắt ướt nhẹp kia của Cố Diễm hiện ra trong đầu y, y nghĩ người này a, không rành biểu đạt, ở một mình, khẳng định rất cô quạnh, ăn lạnh có thể tổn hại bao tử.

Nghĩ đi nghĩ lại không có cách nào bỏ lại không quản người này, y đi tiệm thuốc mua dầu, sau khi bôi thuốc ngấm lại có thể ở nhà hàng bên cạnh mua một ít cháo gà cải xanh.

Cố Diễm như một thiếu nữ nằm trên giường, nghĩ ngày hôm nay cùng Tô Thừa ở chung ngắn ngủi, nhớ lại nhiệt độ của người kia, tay không nhịn được mở kéo quần, yên lặng chuyển động.

Rất thích người kia.

Thật hy vọng có thể đi cùng người kia.

Thân thể của y thật ấm áp, bên trong nhất định càng nóng... Tô Thừa, Tô Thừa.

“Cố Diễm!”

“Cố Diễm!”

Cố Diễm lúc đầu nghĩ mình nghe thấy ảo giác, tỉ mỉ nghe quả thật là tiếng Tô Thừa, trên mặt hắn hiện ra ửng hồng không bình thường, xách quần đi tới bên cửa sổ.

Tô Thừa không biết hắn ở lầu mấy, tầng trệt của khu nhỏ này không cao, vì vậy đành dùng biện pháp nguyên thủy nhất, hô tên của hắn.

Nam hài tử tướng mạo đẹp đẽ cá tính như ánh mặt trời, hai tay làm thành loa ở dưới lầu gọi lớn tên mình. Con mắt của hắn sáng lên như chấm nhỏ trên bầu trời đêm.

Cảnh tượng hoàn mỹ được vẽ trong tâm thiếu nữ.

Cố Diễm bắn.

Thiếu niên đơn thuần Tô Thừa hiển nhiên không ý thức được Cố Diễm ở trước mình làm cái này.

Y thấy mặt hồng hồng của Cố Diễm, còn tưởng rằng người này phát sốt. Chỉ cảm thấy lúc về mình quay lại vô cùng chính xác, bằng không Cố Diễm thân thể không thoải mái sao sống qua được đêm nay.

“Trong dạ dày lạnh có thể sẽ đau bụng, người sẽ không có khí lực. Anh uống thuốc nếu tốt hơn tí, liền ăn một chút cháo nóng rồi ngủ tiếp, trong bụng không có gì cũng không ngủ được.” Tô Thừa cần nhằn liên miên cho hắn nghe, mặt Cố Diễm từ từ đỏ.

Tô Thừa khi đó nghĩ, mình thật muốn anh ta một cái.

Nhưng bọn họ mới quen không lâu, thân mật như vậy thật sự có chút kỳ quái.

Bạn xem, chuyện tình cảm này kỳ thật chả có logic gì cả.

Lúc Tô Thừa phát hiện Cố Diễm người này kỳ thật là con sói đuôi to bề ngoài là con thỏ trắng nhỏ, y cũng chỉ nhận mệnh, dù sao Cố Diễm tiểu khốn khiếp này, cũng là người Tô Thừa thật lòng nhìn trúng. Không có biện pháp nào. Cố Diễm chau mày liền làm lòng đau, Cố Diễm nhếch miệng cười làm y muốn tìm đủ biện pháp khiến người này vui. Cho dù là y mở hai chân ra cũng không chối từ, lời nói tuy thô một chút, thế nhưng Tô Thừa chính là yêu.

Hai người một người muốn đánh một người nguyện bị đánh, cái loại yêu đầy ám muội này sắp đâm vỡ cửa sổ rồi.

Lúc Tô Thừa uống rượu suy nghĩ nên làm thế nào, hai người thành công say rượu mất lý trí một lần.

Tô Thừa kỳ thực có chút kịp thời, y sau khi hôn Cố Diễm, Cố Diễm đỏ mặt, hạ thân cứng lên, ngồi trên ghế sofa không nói gì.

Tô Thừa đi tới, kiên trì ngồi bên cạnh hắn.

Nửa ngày mới nghe được Cố Diễm nói: “Chúng ta còn chưa ngủ nữa, em sao lại nghĩ muốn?”

Tô Thừa một trận đau thắt lưng, suýt chút nữa bật thốt ra, “Tôi có thể xem như chưa từng có gì xảy ra.”

Nhưng khi thấy ánh mắt Cố Diễm lên án, Tô Thừa cảm thấy tội lỗi, có thể so với hái hoa tặc đoạt trinh tiết thiếu nữ. Tuy rằng sự thật là y bị Cố Diễm ra ra vào vào tưng dục một đêm, nhưng y khó giải thích được cảm giác mình chiếm nghi Cố Diễm, nội tâm Tô Thừa cũng bị hổ thẹn cùng đau lòng mà dần vệt đến chết.

“Tôi chịu trách nhiệm với anh đi.” Tô Thừa vì giảm bớt bầu không khí, như đùa như thật mà nói.

“Ừm.” Vạn vạn không ngờ tới! Cố Diễm nhỏ giọng đáp ứng, mặt cũng đỏ lên.

Nội tâm Tô Thừa lần thứ hai tràn ngập sự im lặng tuyệt đối,

Mà cũng không phải phiền não, đó là đầy đặc ngọt ngào cùng kinh hỉ, rất nhanh tràn đầy trái tim y.

Y chồm người qua, nhẹ nhàng hôn khoe môi Cố Diễm, tiếng trầm thấp rót vào trong tai Cố Diễm: “Tôi thích anh...”

Cố Diễm vốn đỏ mặt trong nháy mắt như hóa thú, phản thủ làm công, nắm quyền chủ động, Cố Diễm đối với dục vọng vô cùng thẳng thắn, chỉ nơi cứng không chịu nổi của mình, nói với Tô Thừa: “Còn muốn.”

Nội tâm Tô Thừa mười vạn lần im lặng tuyệt đối.

7. Chương 7: Dra Trải Giường Sailor Moon

Hai người sau khi xác định quan hệ, Tô Thừa là người nằm dưới, thế nhưng y nhìn thấy Cố Diễm mang vẻ mặt cô dâu nhỏ ủy khuất bị chơi đến hồng, cảm giác sâu sắc rằng mình chiếm tiện nghi hắn. Người ngoài nhìn vào có lẽ cũng không nghĩ khác, mặt Tô Thừa có chút trung tính, xinh đẹp không phân biệt rõ giới tính. Chính là tính cách quá thô hán, thô đến nỗi khiến người khác lo lắng. Cũng là mặc quần đùi đi ra ngoài lấy thức ăn, tóc không quấn để luộm thuộm, chỉ có điều Cố Diễm chưa từng nhìn thấy mặt hồng bết này của y thôi.

Hai người mất lý trí qua một lần, ánh mắt Cố Diễn luôn mang ủy khuất khiến trong lòng Tô Thừa hoảng loạn, khiến lòng y ngứa ngáy, không sa sút. Lần đó nghe bạn cùng phòng nói chuyện phiếm, nói cùng bạn gái nói chuyện đã lâu mà còn chưa làm gì, người khác cười nhạo sao tiến độ yêu chậm thế, bạn cùng phòng giáp thể hiện mình là nam nhân tốt, muốn xác định mình có thể chịu trách nhiệm với người khác mới đi tới bước cuối cùng.

Tô Thừa vô cùng chịu dấn dấp, y cũng là trên đầu môi nói sẽ chịu trách nhiệm với Cố Diễn, thế nhưng biểu lộ đều chưa từng có.

Tô Thừa liền đi tìm tòi hai mươi cách sinh viên thường dùng để biểu lộ.

Trình tự áp dụng gặp phải một chút phiền toái, thế nhưng coi như dễ dàng giải quyết, Cố Diễn không ở ký túc xá, cũng may nhà trọ của hắn có sân thượng.

Tô Thừa suy nghĩ biện pháp chuẩn êm vào, dưới đất ngoài sân thượng đặt một vòng nến, làm thành một trái tim, bản thân đứng ở giữa tim. Bên cạnh dẫn nguồn điện, một vòng đủ loại bóng đèn nhỏ nhiều màu sắc. Cố Diễn lúc nhận tin của y vô cùng khó hiểu, đã là buổi tối, sân thượng cũng không có đèn, Cố Diễn không xác định mà kêu tên Tô Thừa.

Sau đó ánh đèn sáng lên. Tô Thừa quỳ xuống dưới vòng nến kia gảy đàn ghita hát bài tình ca Cố Diễn thích nhất, “Cố Diễn! Ở cùng một chỗ với tôi đi!”

Kết quả đương nhiên là Tô Thừa ở trên sân thượng bị đè,

Cố Diễn mất đồ ngẫu gọi tên y, nội tâm Tô Thừa nhũn như muốn hòa tan.

Không biết làm sao trên khuôn mặt thuần lương của Cố Diễn như một thiếu nữ thỏ trắng bé nhỏ mơ mộng về chuyện tình yêu, dưới quần thì còn hơn cầm thú, áo khoác Tô Thừa lột trên đất, mình lại bị Tô Thừa ấn giữ vững tư thế nằm úp sấp quỳ. Trong vòng cây nến kia ánh lửa chập chờn lóe, Tô Thừa nức nở cầu xin hắn nhẹ một chút, cảm giác mình giờ phút này mình như con dê nhỏ bị hiến tế.

Sau khi mây mưa xong, Cố Diễn ôm Tô Thừa trở về nhà của mình.

Được người này thổ lộ, Cố Diễn kỳ thực đột nhiên có chút thấp thỏm.

Lần trước hai người ở phòng hắn làm loạn, vẫn là say rượu mất lý trí. Lần này hai người tỉnh táo, Cố Diễn mở cửa phòng ngủ ra, có chút sợ sệt Tô Thừa phản ứng, sợ y nhìn thấy giấy dán tường nhìn cây anh đào hồng phấn cùng dra trải giường hình Sailor Moon sẽ ghét bỏ mình. Hắn tuy rằng giả bộ không quan tâm chuyện gì xảy ra, thế nhưng bất an hai tay xoắn vào nhau đã bán đứng nói lên hắn đang căng thẳng.

Hắn chính là tâm thiếu nữ, thích đồ màu hồng nhạt mềm mại. Trước khi gặp được Tô Thừa hắn luôn cảm thấy toàn thế giới không ai hiểu cũng không sao, hắn cũng không muốn hiểu rõ thế giới. Thế nhưng sau khi gặp được Tô Thừa hắn bắt đầu lo lắng, nếu Tô Thừa không thích thế giới của hắn, hắn nên làm sao đây.

Tô Thừa bị dáng vẻ như vậy của hắn đâm vào tim, Cố Diễn bình thường luôn đóng vai một lão bản lạnh như băng không thể ở chung, hắn khẳng định không vui vẻ.

Cố Diễn giống như không cần thiết chút nào nói: “Dra trải giường, nếu em không thích, có thể đổi.” Tra cứu kỹ càng mang theo chút ý tứ lấy lòng.

Tô Thừa không để ý eo đang đau đón một mồi, lập tức kiên quyết nằm lên, tạo dáng thủy thủ mặt trăng, quát lên “Ta thay mặt mặt trăng đến tiêu diệt ngươi!”

Cố Diễn sưng sờ, đôi mắt cong cong nhiễm một chút ý cười.

Tô Thừa cũng cười rộ lên, thật sự như một vị thiên thần, y rất yêu thương Cố Diễn, nhẹ giọng nói: “Em không muốn tiêu diệt anh, em muốn thay mặt mặt trăng đến yêu anh.”

Một lời đã nói ra, nhưng lại chân thật vô cùng.

Cố Diễn nhào tới, liền nằm lên tư thế của y.

Dra trải giường đến cuối cùng vẫn phải thay đổi, bởi vì mặt thủy thủ mặt trăng dính tinh dịch của hai người.

Cố Diễm nhìn dra trải giường bị mình lam bản, trong lòng rối như tơ vò nghĩ đặc biệt nhiều, nghĩ đến mặt đỏ rần.

Tô Thừa yên lặng che mặt, y đã bắn không nổi, Cố Diễm vẫn như điên mà thoải mái đỉnh động eo. Mỗi lần đều phải liều chết đâm vào chỗ kia.

Tô Thừa bị hấn đè lên không có chỗ trốn, mỗi lần muốn bảo không muốn Cố Diễm liền tới hôn hấn, cuối cùng hấn chỉ có thể bất lực mà nức nở. Hai điểm trên ngực bị gặm cắn đến ngứa ngáy, môi cũng bị làm cho sưng lên. Cố Diễm đem hai chân y để lên bả vai, nhìn chăm chăm mặt Tô Thừa, thật giống như muốn ăn sạch người trước mặt này, mỗi lần ra vào đều mang theo khoái cảm vô tận, kích thích Tô Thừa cũng nhanh không chịu được: “Nhẹ một chút... A, không muốn, không muốn nơi đó...”

Cố Diễm thật sự nhẹ một chút, đem mình rút ra hết, Tô Thừa không nhịn được, ưỡn ngực đưa hai quả quả sưng tấy vào trong miệng hấn, “Anh tiến vào... Nha nha, Cố Diễm, anh tiến vào, trùng điệp, đè em.”

Cố Diễm đặc biệt nghe lời mà trùng lên.

Tô Thừa bị bức không chịu được, hoàn toàn không biết mình đang động tình nói cái gì.

Lại bị làm thêm một lần, Cố Diễm áp sức vào sau lưng y, hai người mỗi một tác da thịt đều khớp nhau. Tô Thừa sướng khoái không nhịn được tay muốn nắm lấy dra trải giường, Cố Diễm đưa tay qua, chậm rãi mười ngón tay nắm chặt nhau. Liền trong thân thể y bắn một lần.

Tô Thừa không có chút khí lực nào, thế nhưng nhìn thấy Cố Diễm cao hứng cùng thỏa mãn, Tô Thừa vốn muốn ôm trách cứ hấn, ngẫm lại tay cuối cùng đưa qua nhu nhu tóc hấn, dùng đầu đỡ đầu hấn, hai người chớp mũi đụng chớp mũi, Cố Diễm chủ động hôn y một cái, hai người đối diện hồi lâu, bỗng nhiên đồng thời bật cười.

Rất thích. Cũng rất may mắn.

8. Chương 8: Đới Bụng Quá Lâu Sẽ Không Kiên Trì Mở Nút Áo

Theo đạo lý nói, Cố Diễm tuổi lớn hơn Tô Thừa, địa vị xã hội cũng cao hơn Tô Thừa, thế nhưng ấu trĩ nổi lên, thực sự là khiến Tô Thừa đau đầu, nửa khắc cũng không được rời khỏi, thật giống như Tô Thừa mới là người thành thực cái kia.

Tô Thừa ở trên lớp nhận được tin của hấn, bảo hôm nay không vui, cùng một ông già nói điều khoản hợp đồng tới trưa, vô cùng tức giận. Tô Thừa trong nào nghĩ tới cảnh Cố Diễm mím môi một chút, cũng rất muốn đem người kéo đến trong lòng ngực mà xoa bóp. Y sau khi tan học không ngừng không nghĩ cười lên chiếc mô tô nhỏ của mình, đi mua bánh ga tô dâu tây nhỏ cho Cố Diễm, còn thêm một ít đồ chơi lò xo xấu xấu. Là loại dính ở trên bàn, một quyền đánh tới, đồ chơi xấu xí sẽ bắt đầu lắc lư.

Hiển nhiên đây là đưa cho Cố Diễm dùng hả giận, đưa hấn đồ chơi xấu xí này làm đối tượng để đánh.

Cố Diễm vui vẻ, hai người ở văn phòng liền ôm hôn một hồi, nhưng chỉ vồn vện như thế. Cố Diễm là người rất có chừng mực.

Đại thúc thư ký hồi báo chuyện này cho mẹ Cố Diễm, bà Cố Diễm hầm hừ, đều tại bà từ sáng đến tối muốn tìm người chiếu cố Diễm Diễm, có người yêu thương, đừng mong trưởng thành! Mẹ Cố Diễm không đồng ý, có người nguyện ý sủng nó ông quản được sao?

Cố Diễm trong cuộc sống chưa bao giờ yếu đuối như kẻ khác, trong lòng mỗi người đều là bé gái hoặc là bé trai, theo tuổi tác trưởng thành, bọn họ sẽ bị ỉn đi, cũng có thể được che chở, vĩnh viễn không muốn lớn lên. Cố Diễm bây giờ tìm được người nguyện ý bảo vệ nội tâm thiếu nữ của hấn, việc này có thể gặp không thể cầu.

Ba Cố Diễm không còn cách nào khác, cảm thấy lời mẹ Cố Diễm nói dĩ nhiên rất có đạo lý.

Cố Diễm được Tô Thừa dỗ dành mỗi ngày đều rất vui vẻ, vì vậy hấn cảm thấy có đi có lại, mình cũng có thể làm chút chuyện, dùng biểu hiện để thể hiện tác dụng của một người bạn trai. Thế nhưng gia đình Tô

Thừa lại không tài, không phải nơi nghèo khổ cần giúp đỡ. Làm cho hắn chậm chạp không tìm được nơi để ra tay, muốn ra tay nhanh chóng nhưng không tìm được cơ hội.

Cơ hội hai người gặp nhau so với người khác vô cùng ít, bởi vì công tác của Cố Diễn rất bận, hội học sinh của Tô Thừa cũng có nhiều việc.

Có lúc một tuần đều không được gặp mặt, Tô Thừa khá hơn một chút, y hoàn toàn là một thô hán, là sinh vật mang tư duy đơn độc, bận rộn liền dễ quên cái khác. Cố Diễn lại không như thế, tâm thiếu nữ như hắn mỗi một khắc đều muốn thỏa mãn cảm giác chiếm được tình cảm, một ngày không được gặp mặt liền cảm thấy cả người không tốt.

Cố Diễn thật vất vả tìm được thời gian rảnh, lại trường học nhìn Tô Thừa lên lớp.

Giáo sư đại học hiếm thấy nhìn mấy học sinh quen mắt, dạng học sinh công tác nhiều như Tô Thừa thường được kêu trả lời câu hỏi. Cố Diễn ngồi ở hàng cuối cùng, nhìn Tô Thừa đứng lên từ từ nói, ống tay áo kéo nửa, soái đến rồi tinh rồi mù.

Cố Diễn khó có thể khác chế, chỉ cảm thấy bốn phía bong bóng nhỏ màu hồng nổi lên, nội tâm thiếu nữ gào thét lẫn lộn trên đất nói Tô Thừa thật đẹp trai. Vì vậy hắn đi ra ngoài gửi tin nhắn cho Tô Thừa, tan học hẹn gặp bên trong một góc vắng ở sân trường.

Tô Thừa tan học một khắc cũng không chậm trễ, đúng hẹn tìm được người, Cố Diễn đem y túm lên xe, đạp chân ga rời trường học.

Trên đường hai người không nói gì nhiều, Tô Thừa đem cặp sách cùng máy tính để xuống, nói trong bộ ngành đưa ra thông tin đêm nay có hội nghị y tạm thời không đi. Đây mới có rảnh đến nhìn Cố Diễn, Cố Diễn nghe tai đều đỏ, thở dốc đặc biệt khô khan.

Dọc theo đường đi lái xe dường như trút giận, thật vất vả mới tìm được nơi yên tĩnh, Cố Diễn mới bình tĩnh trở lại.

Lôi kéo cổ tay Tô Thừa, hung hăng trao đổi một nụ hôn. Môi gắn kết với răng cảm giác kia rất tốt, vòng tay tới sau lưng Tô Thừa dần dần nắm chặt, giống như bọn họ vốn sinh trưởng cùng với nhau.

Tô Thừa cũng rất muốn hắn, nhìn thấy hắn mới phát hiện cảm giác nhớ nhung được đè nén như đào núi lấp biển mãnh liệt đến, y chưa từng cần một người như thế này. Tô Thừa ôm cổ hắn chủ động dâng nụ hôn, hai người anh tới tôi lui, hôn một hồi lâu, lúc rời môi có chút hụt hơi.

Trong mắt Cố Diễn đều là dục vọng, gào lên muốn mở nút áo sơ mi Tô Thừa, nút rất nhỏ lại nhiều, mở được một nửa Cố Diễn liền cuống lên, Tô Thừa sờ tóc hắn động viên, mình cũng tham gia hành động mở nút áo.

Rốt cuộc lộ ra lồng ngực đường cong pháp phồng, Cố Diễn cắn lên một cái, sắc tình liếm láp, trêu đến nơi kia dưới thân Tô Thừa rất nhanh run rẩy đứng lên.

Cố Diễn thay đổi lấy tay nhào nặn đầu đồ trước ngực y, vẫn như cũ hôn môi Tô Thừa, Tô Thừa chỉ cảm thấy cả người đều nóng lên, bên tai là tiếng nước môi răng cùng dây dưa.

Cố Diễn tựa hồ quyết định chủ ý muốn ung dung hưởng dụng y, Tô Thừa thể nhưng có chút đợi không kịp.

Tay y sờ phân thân Cố Diễn, phát hiện nơi đã sớm cứng đến nóng lên. Tô Thừa chủ động kéo dây kéo quần mình, “Tiến vào, em muốn anh.”

Cố Diễn do dự một chút, dùng lý trí còn sót lại cự tuyệt y, “Không mang theo bôi trơn, em sẽ bị thương.”

Tô Thừa liếm cổ hắn, “Không sợ, trước mở rộng là được rồi... Tiến vào...”

Cố Diễn không còn lý do kìm nén, ngày mai là thứ sáu, bọn họ có thể phóng túng một lần.

Đợi đến khi Cố Diễn dung túng thú tính, lúc đem xe lái về lầu dưới của mình, Tô Thừa khí lực xuống xe đã gần như không còn. Thể nhưng trực giác của y bảo để Cố Diễn ôm xuống không tốt, cho nên nói muốn nghỉ ngơi một lúc, Cố Diễn liền ôm không cho y biện hộ, một hồi xiêu vẹo.

Hai người mười ngón tay đan vào nhau đi lên lầu.

9. Chương 9: Làm Sao Để Mình Được Chơi Trong Phòng Tắm

Hai người ở trong xe ẩm ỉ, lúc trở về phòng chuyện đầu tiên muốn làm là đi tắm.

Hậu huyệt của Tô Thừa ngậm lấy vật của Cố Diễn, lúc đi một đường đều chảy ra ngoài, cảm giác vô cùng tình sắc, dù thần kinh thô như y, cũng cảm thấy e lệ không chịu được.

Cố Diễn như người vợ nhỏ đẩy Tô Thừa tắm rửa trước, bản thân đi làm cho cậu chút cơm tắm đơn giản.

Nhưng lúc nhìn thấy Tô Thừa không được tự nhiên không chịu cởi quần, Cố Diễn liền dừng lại, trừng trừng theo dõi y, nhất định phải chờ y cởi hết. Quên đi, Tô Thừa cần rằng một cái, cảm thấy mình nên làm chuyện lão gia nên làm, này cũng không có gì, liền đem quần cởi ra.

Từ nơi bí mật kia đến bắp đùi, dính chất lỏng khô khô do Cố Diễn lưu lại, nội tâm Tô Thừa không nhận được mặt đỏ bừng.

Ánh mắt Cố Diễn bỗng nhiên thay đổi.

Cởi áo, lúc này quyết định cùng tắm với Tô Thừa.

Tô Thừa bị nước bao quanh, cảm giác đau đớn mệt mỏi trên người được hóa giải không ít. Cố Diễn vô cùng có lương tâm mà cung cấp dịch vụ xoa bóp, Cố Diễn thú tính được thỏa mãn thảnh thơi cũng sẽ bộc phát bản tính người vợ, phối hợp với thân hình nhỏ đẹp trai, khiến người vô cùng yêu thương.

Tô Thừa lấy chút dầu gội đầu đánh trong tay tạo ra bọt, sau đó vò tóc Cố Diễn. Cố Diễn cũng cho cậu vò tóc, hai người mặt đối mặt nhìn, đột nhiên ngây ngô nở nụ cười một hồi. Trên mặt Cố Diễn lộ ra một ít thỏa mãn ửng đỏ, giống như cô nàng nhà quê, để ý thấy hậu huyệt Tô Thừa nổi lên tâm tư đùa giỡn.

Tô Thừa tóc nửa dài, hẳn lúc thường thích lấy điều này làm trò nghịch ngợm, đánh bọt biến thành một trụ lớn giơ lên trời, một bên làm trò một bên cười khúc khích, Cố Diễn cười đến nổi nước mắt đều chảy ra.

Đột nhiên Tô Thừa kêu thảm một tiếng che kín bụng, Cố Diễn vội vàng lại hỏi y làm sao, Tô Thừa thuận thể đem người ôm vào trong ngực, y nói: “Trong lòng vừa mới thiếu mất một mẫu, bắt được anh, liền bù đắp.”

Cố Diễn đỏ mặt đẩy y ra: “Em nha, em mới che vừa rồi chính là ruột thừa.”

Tô Thừa ảo não.

Những từ này thật ra là y xem phim tình cảm học được, sau khi thấy trên màn hình chiếu qua “Gào khóc, quả thực là thỏa mãn tâm thiếu nữ” “Trời ạ thực là chịu phục dưới lực bạn trai tôi.” “Báo động phía trước có ngược cẩu”, Tô Thừa yên lặng GET cái kỹ xảo này. Chính là vì muốn Cố Diễn vui vẻ, vụn vụn không ngờ tới che sai vị trí, nội tâm Tô Thừa giờ khắc này đang tan vỡ.

Nhưng nội tâm Cố Diễn lúc này đang rất hưởng thụ.

Hưởng thụ đầy đủ liền cứng rắn.

Chờ Tô Thừa từ ảo não lấy lại tinh thần, y phát hiện mình đã bị nghiệt căn của Cố Diễn đỉnh lên.

Bạn học Tô Thừa không tìm đường chết sẽ không chết thành công vì chính mình thắng được một phần chơi trong phòng tắm.

Cố Diễn dù tâm thiếu nữ, nhưng bề ngoài vẫn là nam nam cao lớn anh tuấn, Tô Thừa bị hắn đặt trên gương soi trong phòng tắm, vật kia Cố Diễn lồm sồm vào trong thân thể y. Bọn họ mới vừa làm một lần, nơi đó vẫn còn mềm mại thuận lợi cho Cố Diễn xâm nhập, Tô Thừa gần như không đủ sức chống cự mà dán vào gương, mặt kính lạnh lạnh cọ núp vú mang cảm giác vừa đau đớn vừa thoải mái.

Trong phòng tắm tràn ngập sương mù, trên gương cũng là sương mù. Tô Thừa theo bản năng quay đầu đi, không chịu được cảnh tượng tự mình bị đùa giỡn đến thất thần. Tiểu ác ma Cố Diễn ngậm lấy vành tai y: “Nhìn gương, em thật là đẹp... Thừa Thừa...”

Tô Thừa bị hắn gọi, tâm trạng nhộn nhạo, chất lỏng bạch trọc dính trên gương. Cố Diễn khẽ cười lộ lên, tay đem sương mù trên gương lau sạch sẽ, “Nhìn chính mình, em xem, chúng ta dính lấy nhau, thật là đẹp.”

Đẹp cái quỹ nhà anh á, đây là một cái hình dung hồng bát, trong lòng Tô Thừa phun tào, nhưng cả người không có chút chống đỡ.

Y hung hăng ở nơi đó rút hai lần, Cố Diễn hít một hơi thật sâu mới đứng vững không bị bắn ra.

“Ba ba” hai lần, trên miệng Tô Thừa một trận nóng bỏng, Cố Diễn hé ra khuôn mặt thuần lương tinh khiết khiến người trù mẩn, làm chuyện Tô Thừa xấu hổ muốn chết, “Đánh cái miệng em.” Cố Diễn làm nũng nói ra.

Mặt Tô Thừa đỏ không chịu được, “Đừng nói... A, ưm ~~ Ha! Nhẹ một chút... Không muốn, không muốn nơi đó a...” Vật Cố Diễn vẫn cắm trong thân thể y, người kia lại đưa ngón tay đến, xoa một vòng trên miệng huyết y, “Thật sự giống như đóa hoa, thật là đẹp.”

Ngữ khí hồn nhiên của Cố Diễn như thiếu nữ lớn lên vừa nhìn thấy hoa, Tô Thừa xấu hổ muốn chết khác với mằm móng bên trong mình.

Y thực sự nhịn không được nhìn biểu tình dâm loạn của mình trong tấm gương kia, năn nỉ Cố Diễn nói: “Muốn quay đầu, nhìn anh... Cố Diễn...”

Không hiểu sao Cố Diễn là một người ngồi văn phòng, lực eo so với người tập thể dục như y còn tốt hơn, Tô Thừa bị hấn đỉnh đứt quãng, “Hôn em, Cố Diễn... Xoay lại, muốn anh hôn em.”

Cố Diễn cảm thấy người trước mắt này ý lại mình, biểu thị vô cùng hài lòng, nghe lời đem người xoay lại, Tô Thừa kêu thành tiếng.

Sau đó chính là hôn môi dài đằng đặc.

Tô Thừa rốt cuộc không cần nhìn mặt mình trong gương, chủ động tiếp cận, nhẹ nhàng liếm mút khoe môi Cố Diễn, sau đó lại hôn lên đôi môi hơi đỏ lên, y lẽ lười miêu tả hình dáng đôi môi Cố Diễn.

Cố Diễn đầu tiên là tùy ý y liếm láp, sau đó thực sự đợi không kịp, trực tiếp câu lấy đầu lưỡi y, một hồi triển miên.

Tô Thừa kéo dài hơi, dưới thân bị hôn gây nên cảm giác tình dục, mặt sau cũng vì phân thân của Cố Diễn mà cảm thấy bất mãn.

“Ưm ~ Muốn anh, trùng một chút... Đến bên trong em.”

Cố Diễn không nói, đôi mắt sáng đến kinh người, thao giống như muốn đưa Tô Thừa vào chỗ chết. Tô Thừa sớm bị làm cho vừa nóng vừa nhức, cổ chống đỡ, dù không khỏe cũng cảm thấy sướng khoái.

Lúc mây mưa xong Tô Thừa ngay cả ngón tay cũng không nâng lên được, cả người như bị hấp chín.

Cố Diễn được thỏa mãn đánh thức vợ, tỉ mỉ làm sạch cho y, còn dùng tư thế ôm công chúa đem người về giường.

Tô Thừa với mái tóc dài như công chúa trên giường, quả thực tao đến không nhìn được, Cố Diễn cầm khăn lau tóc cho y, cả người Tô Thừa còn có chút hoảng hốt.

10. Chương 10: Tặng Hoa Vuốt Lông

Đảo mắt liền tới lúc Tô Thừa nghỉ hè, quê nhà y không ở nơi này, nếu như không về thì phải ở đây tìm một chỗ thực tập.

Cố Diễn muốn y đến công ty mình, Tô Thừa ngẫm lại vẫn là nên cự tuyệt, y đang cùng mấy người bằng hữu thảo luận làm việc tại một văn phòng. Cố Diễn có chút mất mát, hấn cảm thấy mình cái gì cũng không thể cho Tô Thừa. Lễ vật đắt giá, hấn sau khi mua mấy lần đều cảm thấy không thích hợp, bởi vì Tô Thừa thật sự không thích, cũng không cần thiết, ngược lại Tô Thừa mỗi lần tặng quà cho hấn đều đem vào trong tim hấn.

Nội tâm thiếu nữ của Cố Diễn cảm thấy mất mát.

Tô Thừa biết Cố Diễm vì chuyện này có chút không vui, thế nhưng cũng không biết làm cách nào nói rõ đạo lý. Là một người nam nhân, y vô cùng hiểu rõ mọi thứ bên trong tình cảm đều mong có thể cho đối phương một chút tâm tình, thế nhưng y chưa từng nghĩ tới có được những thứ đó từ Cố Diễm, đại khái y đối với Cố Diễm là yêu thuần túy không cần đạo lý, thuần túy đến nỗi Cố Diễm hé miệng y liền bắt đầu đau lòng, thuần túy đến nằm dưới cũng không sao, là một cơ lão không cần phía sau sáng khoái nha.

Ban thể dục có một phó ban tiểu bạch kiểm hay đẩy gọng kính của mình, “Đạo lý cậu đều hiểu, cũng có thể nói rõ với tôi, sao lại không đi nói rõ với anh ta?”

Phó ban tiểu bạch kiểm là học khoa triết học, an ủi người khác gần như lú lười.

Nhưng tình huống này có người chịu nghe trong lòng y muốn nói gì cũng không dễ, cho nên vẫn kiên trì lắng nghe tiểu bạch kiểm chỉ đạo, “Loại tình huống này của anh ta a, khẳng định bởi vì thiếu cảm giác an toàn, cho nên vô cùng muốn cho cậu nhiều một chút, mới có thể nội tâm giữ vững cân bằng. Cậu phải rõ ràng mình bạch nói cho anh ta biết, trên thế giới này chính là có người bởi vì anh là anh mà thích anh.”

Tô Thừa lặp lại một lần, “Trên thế giới này chính là có người bởi vì anh là anh mà thích anh.”, cảm giác đầu lười muốn thất lại.

Tô Thừa suy nghĩ một chút, lời này nói ngay trước mặt đều quá quái đản, hơn nữa phải dùng tiêu chuẩn giọng phổ thông nói ra, kia... Vẫn là viết đi. “Bởi vì anh là anh, cho nên em yêu anh. Không cần những vật khác, bởi vì bản thân anh là món quà tốt nhất.” Y viết xong cũng cảm thấy mình có chút đỏ mặt, thế nhưng cũng thở phào nhẹ nhõm, tốt xấu gì cũng nói ra được lời tận đáy lòng.

Tô Thừa chạy moto một đường nhanh như chớp tới công ty của Cố Diễm, lúc chờ đèn đỏ, gặp phải một bác gái bán hoa, hoa là hoa mới hái, vẫn còn có rễ, thoát nhìn vô cùng có sức sống, cánh hoa còn mang theo nước.

Tô Thừa cảm thấy Cố Diễm nhất định sẽ thích, liền mua một cành, đem treo đơn giản ở trước bức thư. Rõ ga xe moto, Tô Thừa vui vẻ như một đứa ngốc.

Sự thật chứng minh, lúc một thô hán muốn chơi trò lãng mạn, muốn chơi đến cùng, liền chơi đến kinh thiên động địa.

Tô Thừa dứt lốt thành công đại thúc lau chùi kính văn phòng tòa nhà Cố Diễm, sau khi mặc xong đồ bảo vệ an toàn liền theo nhân viên ở trong cái lần đi lên.

Cố Diễm mới vừa đánh xong đồ chơi lò xo Tô Thừa cho hắn, hiện tại tâm hình hơi hơi ổn định một chút, rốt cuộc chuẩn bị triển khai một phần tài liệu.

Nhưng vào lúc này hắn cảm giác có người gõ cửa sổ, tầng mười bảy, có người gõ cửa sổ.

Này nếu vào buổi tối, chắc chắn là một bộ phim kinh dị.

Nhưng may mắn thay, bên ngoài ánh mặt trời ấm áp, Cố Diễm vừa ngẩng đầu, nhìn thấy khuôn mặt tươi cười không lẫn tạp chất.

Cố Diễm không bị khổng chế đi về phía y, tay có chút run rẩy. Tô Thừa thử chỉnh hàm răng trắng nhỏ cười với hắn, lấy ra sau lưng cành hoa nhỏ, đưa tới. Cố Diễm vẻ mặt mơ hồ nhận lấy, trên thân cây vừa có hoa, mang theo một phong thư.

Hắn hoàn toàn không biết nói gì, chỉ biết ngơ ngác nhìn Tô Thừa, không biết giờ khắc này là mơ hay tỉnh.

Tô Thừa vội đưa hoa tới, liền bị thợ cả cưỡng chế khẩn trương chuẩn bị đi. Ở trước mặt người ngoài, Tô Thừa không thể hôn hắn một chút, không thể làm gì khác hơn bắt tay Cố Diễm, gãi gãi trong lòng bàn tay hắn. Tô Thừa trong cái lần lúc đi xuống, ngốc nghếch phát tay theo sát Cố Diễm, Cố Diễm dán vào cửa sổ nhìn y, không biết vì sao, đôi mắt đau xót muốn rơi nước mắt.

Là do vui sướng.

Thật sự rất vui sướng.

Cố Diễn ngồi ở trước bàn, ngồi nghiêm chỉnh đọc thư viết tay của Tô Thừa. Hắn bảo đại thúc thư ký tìm một cái lọ hoa đến, cẩn thận đem cành hoa kia bỏ vào. Sau đó đóng cửa lại.

Văn vẻ mà nói, đây là thời khắc ái tình của hắn.

Theo lẽ thường mà nói.

Cố Diễn ngạnh không thể không tuốt một phen.

Hắn giống như nhốt tới mặt cùng nhiệt độ của Tô Thừa, sờ lên lão Nhị đang kích động đến chảy nước. Tay hắn mới vừa được Tô Thừa chạm qua, còn giữ nhiệt độ của y, sờ lên giống như Tô Thừa đang nắm hắn vậy.

Tô Thừa, Thừa Thừa...

Hắn gọi tên Tô Thừa, trong tay lửa nóng trường càng lợi hại. Muốn cùng y hôn nhau, muốn cùng y hôn môi, muốn dùng tay sờ soạng da thịt bóng loáng sau lưng y, tưởng tượng từ từ tiến vào thân thể của y, nghe y từ chịu đựng đến khó nhịn thở dốc.

Cố Diễn càng ngày càng cứng rắn, động tác trên tay cũng càng lúc càng nhanh.

Lúc này màn hình điện thoại sáng lên, là tin nhắn của Tô Thừa.

“Buổi tối gặp, phải vui vẻ nha o(_)o”

Vì vậy Cố Diễn liền bắn.

11. Chương 11: Kem Dâu Tây Ướp Lạnh

Nghỉ hè đến, nói là kỳ nghỉ, nhưng Tô Thừa so với lúc ở trường học còn bận hơn, cả ngày lúc cùng bằng hữu nghỉ ngơi ăn cơm hộp, đôi khi sẽ viết vài cái tin hồi âm cho Cố Diễn.

Lâu lâu cha Tô Thừa sẽ gọi điện thoại đến, hỏi y có muốn về nhà một chuyến không, con trai bảo bố ở bên ngoài quá lâu hai lão vô cùng nhớ thương, Tô Thừa thừa lúc phòng làm việc thoáng rảnh rỗi, liền đặt trước vé trở về. Trước khi đi y nói lời tạm biệt với Cố Diễn, vạn vạn không ngờ tới, Cố Diễn đúng lúc có chuyện sinh ý phải ra nước ngoài trao đổi, chỉ còn ba tiếng nữa là lên máy bay.

Tô Thừa vốn cho rằng hai người có thời gian một đêm triền miên, không nghĩ tới chỉ còn lại ba tiếng. Y cố ý mua bánh ngọt cùng kem dâu tây ướp lạnh, chuẩn bị kỹ càng lấy lòng hắn một chút.

Cố Diễn còn tưởng rằng xong hai ngày trở về có thể cùng Tô Thừa ở thế giới hai người, không nghĩ tới Tô Thừa phải đi về một quãng thời gian, khiến Cố Diễn tức giận vô cùng. Gửi ra tin nhắn vị trí khách sạn gần sân bay, hô to với đầu bên kia điện thoại, “Cho em ba mươi phút, em không tới tự mình lo đủ!”

Tô Thừa cầm bánh ngọt cùng kem, phi ngựa không ngừng đuổi tới nơi gần sân bay. Cái thành phố này cơ hồ giờ khắc nào cũng kẹt xe, Tô Thừa phóng moto như máy bay, lúc đến nơi gần sân bay mệt đến muốn phun một ngụm máu.

Bất quá vội như vậy vẫn trễ 3 phút.

Cố Diễn sớm đặt phòng chờ ở cửa khách sạn, nhìn thấy y đến, không nói lời nào trừng trừng theo dõi, sau đó xoay người rời đi.

Tô Thừa tốt tính đi theo sau.

Mới vừa vào thang máy, liền bị Cố Diễn đánh tới, như con thú hoang dã, dán lên môi y gặm cắn. Vừa vội vừa tàn nhẫn, một chỗ hở cũng không chừa ra. Tô Thừa một tay cầm bánh ngọt cùng kem dâu tây ướp lạnh, một tay chống đỡ vách tường thang máy chống đỡ giữ vững thăng bằng, “A, đừng có gấp... Chậm, chậm một chút, Cố Diễn.”

Cố Diễn không lọt tai lẽ lười càn quét trong cổ họng y, Tô Thừa không thể khép miệng, chỉ có thể chịu đựng hắn xâm lược, chỉ bạc từ khóe miệng chảy xuống, thoát nhìn vô cùng dâm mỹ.

Mãi đến khi y bị nghẹn sắc mặt đỏ lên, Cố Diễm mới buông y ra, bộ dáng sờ môi oan ức đến không chịu được.

Thật giống như quên người mới vừa rồi hung hăng đặt y trên tường thang máy khi dễ chính là mình.

Tô Thừa thở dốc lấy hơi, vươn tay ra sờ sờ y, lòng Cố Diễm hơi thuận xuống, chặt chẽ đem Tô Thừa giam trong lồng ngực mình, như tiểu hài tử chiếm lấy đồ chơi, cố chấp đến đau lòng người. Tô Thừa ngoẹo cổ, hôn lên khóe miệng, tâm tình Cố Diễm mới tốt lên một chút.

Vào trong phòng khách sạn giống như thả hổ về rừng.

Cố Diễm nhìn thấy y mang tới kem dâu tây ướp lạnh, nhất thời nổi lên ý đồ xấu.

Kéo rèm cửa sổ lại, rơi vào trong bóng tối mập mờ, ánh mặt trời xảo diệu chen vào góc tiến vào, có thể soi ra những hạt bụi bé nhỏ đang tung bay trong phòng. Cố Diễm hai ba cái đã làm Tô Thừa trần như nhộng, Tô Thừa dưới ánh sáng mờ bị hấn trối lại hai tay, cảm thấy tình cảnh này khó có thể nhìn thẳng.

Cố Diễm mở hộp kem dâu tây ra, kem qua thời gian dài có chút tan ra, Cố Diễm dùng muống nhỏ múc kem tan ra, từ từ tưới lên nơi gần nụ hoa Tô Thừa. Tô Thừa giật mình một cái, như cá bị vây trên thớt.

“Cố Diễm...”

Y cầu xin kêu tên Cố Diễm, Cố Diễm liền phát động ánh mắt u oán nhìn y, Tô Thừa không đánh mà hàng, cam tâm tình nguyện bị y đùa giỡn. Chất lỏng lạnh lẽo đánh lên đầu nhũ khiến nó run rẩy đứng lên, Cố Diễm lè lưỡi bao lấy, nhiệt độ khoang miệng tương phản với băng lạnh hình thành tương phản kịch liệt, khiến cơ thể Tô Thừa chìm trong hai tầng băng hỏa.

“Vị dâu tây, thích.”

Thật sự là tâm thiếu nữ chết tiệt, y không nên mua dâu tây ướp lạnh tới.

Cố Diễm liếm trên ngực y xong, liền tiếp cận đôi môi y, đem chất lỏng ngọt ngào dính dính qua, mùi vị đó nổ tung trên đầu lưỡi Tô Thừa, y không thể không thừa nhận, mùi vị vô cùng ngon. Chỉ là cách cho ăn này quá xấu hổ rồi.

Một bên nụ hoa được chăm sóc cẩn thận, một bên khác lại cảm thấy trống trải, hai tay Tô Thừa bị áo sơ mi của mình trói chặt, vốn muốn an ủi bản thân một chút cũng không được, không thể làm gì khác là năn nỉ Cố Diễm, “Bên kia, cũng muốn... Ừm, nhanh một chút...”

“Bên kia:”

Cố Diễm giả bộ không hiểu, lại một muống kem bao trùm lên trên đầu ngực bên trái của y, lại sắc tình liếm láp, nụ hoa bị đùa bỡn liền đỏ sừng, đỏ đến mức vô cùng dâm mỹ.

Tô Thừa đỏ mặt, cuối cùng khát cầu chiến thắng lý trí, “Bên kia, nụ hoa... A, cũng muốn liếm.”

Lại nhỏ giọng bồi thêm một câu, “Cầu anh.”

Tia nước trong mắt hấn sáng lên, nhìn được dưới quần Cố Diễm tỏa nhiệt đau, trong lòng đối với người này yêu thích vô cùng. Nhưng lại tức y không chịu sắp xếp thời gian với mình, để hai người chia lìa không biết bao lâu. Liền mạnh mẽ gặm lên nụ hoa khác của y, muốn hả giận vừa cắn vừa ngấu, Tô Thừa bị chìm trong đau đớn cùng sướng khoái, nước mắt bị bức ra, hạ thân từ lâu đã gượng đứng, càng không nói đến hậu huyệt chờ hấn đến an ủi.

Cố Diễm múc một muống kem lạnh qua, “A, há mầm.”

Tô Thừa không rõ vì sao lại há mầm nuốt vào.

Cố Diễm sinh khí, “Ai cho em nuốt vào.”

Tô Thừa, “...”

Lại một muống nuốt vào, Tô Thừa đã có kinh nghiệm, không nuốt xuống, Cố Diễm cởi quần ra, ngiệt cắn liền ưỡn ra, ngắn gọn ra lệnh nói, “Ngậm lấy liếm.”

12. Chương 12: Trước Khi Lên Đường Một Pháo Đỉnh Ba

Lúc cực đại của Cổ Diễn bị Tô Thừa ngậm trong miệng cùng kem lạnh, vừa mới tiến vào suýt chút nữa bắn ra, quá kích thích, một nửa băng một nửa lửa hòa quyện làm cho hắn sảng khoái muốn trợn trắng mắt. Vật kia của hắn đâm ở bên trong, Tô Thừa không cách nào khép miệng lại, hỗn hợp màu trắng đục cùng hồng nhạt hợp lại cùng nhau, khó giải thích được khiến Cổ Diễn nhớ tới bộ dáng hậu huyệt của Tô Thừa bị hắn bắn sau đó từ từ chảy ra tinh hoa của hắn, khiến hắn càng thêm kích động.

Cổ Diễn không nhận được động mất lần, sau khi cảm giác được Tô Thừa không có cách nào bao lấy, do dự định đem vật kia của hắn rút ra.

Tô Thừa lại đột nhiên mút chặt, ánh mắt Cổ Diễn nhìn tới, nghe thấy Tô Thừa mơ hồ không rõ mà nói, “Anh... A ưm... Có thể bắn vào...”

Quá phóng túng.

Cổ Diễn nhìn người quỳ trên người khấu giao cho mình, ánh mắt càng nóng rực, trên giường bị kem chảy ra làm ướt một mảnh. Tay hắn không tiếp tục chơi đùa nụ hoa Tô Thừa, cái kia dưới thân Tô Thừa cũng ngạnh không chịu nổi.

Cổ Diễn rất muốn nhanh tiến vào thân thể y, cho nên lần này không nhẫn nhịn cảm giác muốn bắn, sau khi sờ sờ đầu Tô Thừa liền bắn vào trong miệng y. Tô Thừa đột nhiên cảm thấy hắn bắn, ma xui quỷ khiến nuốt xuống, đem vật kia của hắn cùng nước kem lạnh tan chảy cùng lúc nuốt vào.

Cổ Diễn thật sự cảm thấy không chú tâm thao y nhất định sẽ có lỗi với bản thân.

Đem người áp trên người mở rộng hai chân y ra, lấy ngón tay quét chút kem lạnh còn lại trong hộp đâm vào hậu huyệt y.

Tô Thừa đã động tình từ lâu, tiếp nhận cũng không khó khăn lắm, chỉ bị chất lỏng lạnh lẽo tiến vào mà cảm thấy có chút kỳ quái, khiến y không nhận được uốn éo. Cổ Diễn vỗ một cái vào mông y, khàn giọng, “Đừng có phóng túng.”

Tô Thừa: “...” Thật con mẹ nó chứ không phải tôi muốn phóng túng a.

Mức độ trơn không đủ sẽ làm Tô Thừa bị thương, Cổ Diễn trực tiếp cầm hộp chứa kem lại gần, làm cái động tác đổ hết vào hậu huyệt, một nửa chất lỏng sền sệt từ động tác trên tay hắn càng tiến nhiều vào trong hậu huyệt Tô Thừa. Xúc cảm lạnh lẽo làm bên trong y co rút chặt một trận.

Cổ Diễn mới vừa bắn một lần, lại bị lửa nóng bên trong y làm cảm giác căng chặt khởi động sắc dục.

Ngón tay thứ hai cũng rất nhanh thêm vào, bên trong Tô Thừa bị quấy nhiễu có chút chịu không được, nắm ga trải giường nói “Vào đi... Thật ngứa... Cổ Diễn, Cổ Diễn.”

Cổ Diễn liền dần dần cứng lên, nhưng chuyện này cũng chưa tới lúc, mở rộng còn chưa đủ, chờ sau đó hắn lên máy bay Tô Thừa bị chơi hỏng thì phải làm sao? Cho nên Cổ Diễn lạnh lùng cứng rắn nói một câu “Nhẫn nhịn.”

Tô Thừa đã sớm nhịn không được, kem tan chảy phun trào bên trong cơ thể y, mang theo một trận ngứa ngáy mãnh liệt, khóe mắt Tô Thừa không thể khống chế chảy nước mắt, “Em muốn anh... Tiến vào, tiến vào...”

Cổ Diễn cắn môi, tựa hồ có chút do dự, cuối cùng kiên trì từ từ đi vào hậu huyệt của y, chậm rãi đẩy vào.

Hai người đồng thời phát ra một trận thở dài thỏa mãn.

Cổ Diễn nhìn y dần dần có thể thích ứng, động tác cũng không cẩn thận từng li từng tí một nữa, tựa hồ muốn đem mây ngày hai người không thể ở chung bù đắp. Tô Thừa hai tay bị buộc lên đỉnh đầu, hạ thân bị kịch liệt va chạm, một trận khoái cảm ập tới cơ hồ chôn vùi cả hai người, chỉ có thể không có ý thức gọi tên Cổ Diễn, cầu xin nhanh một chút, sâu một chút, một hồi chỉ có thể mang tiếng khóc nức nở xin tha, mong hắn chậm một chút đừng đâm sâu vào điểm kia.

Tô Thừa bị làm mấy lần, cái mông cong lên thắt lưng lõm xuống tựa hồ vô cùng xấu hổ, mà nguyên nhân chính bởi vì mãnh liệt vui vẻ mấy lần. Cố Diễn rất cuộc tốt bụng cởi trói trên tay y, mà Tô Thừa đã không còn khí lực, chỉ có thể yếu đuối nằm lỳ trên giường, tùy ý Cố Diễn trong hậu huyết hung hăng mãnh liệt ra vào.

Sau đó dưới vòi sen buồng tắm cọ rửa cho Tô Thừa một lần, cách giờ máy bay cất cánh còn không tới bốn mươi phút.

Hai người ôm nhau như trẻ sơ sinh dính lấy, nói đủ thứ chuyện. Phần lớn thời gian đều là Tô Thừa nói, nói chuyện vui chơi trong trường học của mình, nói sự tình trong phòng làm việc, Cố Diễn nghe thấy chơi vui liền mặt mày cong cong cười rộ lên, một đôi tay không thành thật đảo quanh trong ngực y.

Đầu vú Tô Thừa bị đùa bỡn quá độ mà mang theo cảm giác tê liệt cường đại, đụng vào liền như bị điện giật, thật sự hết cách rồi, không thể làm gì khác là kéo tay hấn lại, không cho tiếp tục làm chuyện ác.

“Em sẽ về sớm một chút, chỉ là trở lại đúng lúc gặp được hợp mặt bạn cũ, tránh không được ở thêm mấy ngày. Thế nhưng em có thể đảm bảo, anh sau khi về nước không lâu sau có thể nhìn thấy em.” Tô Thừa nói.

Cố Diễn dựa vào ngực y dấn dấp vô cùng ngoan ngoãn, một điểm cũng không nhìn ra khí thế hung ác lúc ân ái muốn đem người ăn sạch, “Ừ, anh chờ em trở lại.”

Cố Diễn gặm trên cằm y một cái, ánh mắt sáng quắc, Tô Thừa ngậm hiểu, cúi đầu cùng hấn hôn môi. “Trên đường phải cẩn thận, em sẽ nhớ anh.”

Cố Diễn đỏ mặt, thoát nhìn rất thỏa mãn.

13. Chương 13: Nhìn Em Mặc Đồng Phục Anh Sẽ Lại Ngạnh Thêm Một Chút

Tô Thừa biết Cố Diễn đã về nước, vốn tưởng rằng rất sớm có thể rời nhà trở về gặp mặt Cố Diễn. Mà lịch hẹn sẵn tụ họp với bạn học lại bị trễ một ngày, y cũng chỉ có thể chậm kế hoạch trở về. Buổi tối ngày hôm đó y vừa vận cùng bạn học uống rượu xong, kẻ vai sát cánh cùng nhau trở về, trong lúc ngắn ngủi đường như thấy một bóng lưng rất giống Cố Diễn. Y lập tức lắc đầu một cái, dường như muốn đem rượu vấy ra, quá muốn Cố Diễn, mới xuất hiện ảo giác như vậy đi.

Y ngày hôm nay gọi điện thoại cho Cố Diễn nói sẽ về muộn, đối phương lập tức cúp điện thoại, Tô Thừa qua sông vô tuyến trong não có thể nghĩ tới cảnh hấn sờ môi bị khi dễ vừa buồn cười vừa có chút không đành lòng.

Nhưng việc cùng bạn bè gặp mặt đã đặt từ lâu, còn có sư đoàn trưởng y tôn kính, Tô Thừa không thể làm gì khác là trễ một ngày, y một bên theo người trở về vừa nghĩ tới trạng thái của mình ngày mai có thể đi máy bay hay không là một cái vấn đề a.

Bạn học đồng hành ai nấy trở về nhà mình, Tô Thừa tiếp điện thoại của Cố Diễn, âm thanh có chút lạnh lùng nhưng vẫn rất êm tai: “Em ở đâu?”

Tô Thừa sửng sốt, nhìn bốn phía một chút, hình như đang ở gần trường cấp ba trước kia, nói còn chưa dứt lời điện thoại liền bị cúp. Tô Thừa nhất thời không hiểu đây là ý gì.

Đợi đến khi người xuất hiện trước mặt y, Tô Thừa đã gần như tỉnh rượu.

“Cố, Cố Diễn?”

Ánh mắt Cố Diễn đầy u oán: “Em không trở về tìm anh, anh không thể làm gì khác là tới tìm em.”

Tô Thừa khả khả cười rộ lên, hai tay mở ra, nói với hắn, “Đến, ôm một chút.”

Cố Diễn liền như bé ngoan đi tới, vùi đầu vào trong ngực y cạ cạ. Trong lòng Tô Thừa một đồng mềm mại, mò ra sau gáy Cố Diễn, y cảm thấy giờ phút này Cố Diễn muốn nhìn tìm mình y đều có thể móc ra cho hắn.

Cố Diễn đến, Tô Thừa tự nhiên biết không thể về nhà qua đêm, mang theo Cố Diễn về cũng không được.

Vừa hay Tô Thừa sớm nói với người trong nhà là tụ họp với bạn học, liền nói dối đây là bạn học đi, quyết định muốn dành thời gian đêm nay cho Cố Diễn.

Hai người ở trường học của Tô Thừa đi dạo một chút, đã là buổi tối, sân thể thao trường học đều lười mở đèn, vừa vận cho đôi cầu nam nam có cơ hội.

Cố Diễn hỏi bộ quần áo trên tay Tô Thừa là của ai.

Tô Thừa nói là đồng phục cao trung của y, bạn học tụ họp chương trình đầu tiên là mặc đồng phục học sinh trước kinh đứng chụp ảnh, lúc đi về cảm thấy mặc có chút ngốc, nên cởi ra đặt trên cánh tay.

Bọn họ cùng nhau về khách sạn Cố Diễn ở.

Mới vừa vào cửa Cố Diễn liền đem Tô Thừa cởi sạch sẽ, cuối cùng khoác lên cho y bộ đồng phục cao trung.

Tô Thừa nghĩ y phải mặc cái này, thực sự là cảm thấy yêu cầu này quá nhục nước mắt chủ quyền, cuộc đời học sinh của Tô Thừa đồng phục luôn thần thánh, Cố Diễn muốn y mặc đồng phục cao trung bị thao thực sự quá điên rồ.

Nhìn ra Tô Thừa không muốn, Cố Diễn hé miệng ra dấu hiệu.

Tô Thừa bị răng cắn, quyết định đừng nói nhục nước mắt chủ quyền, cắt đứt bồi thường tiền y đều nguyện ý, liền sáng khoái trần truồng để hấn mặc đồng phục học sinh.

Cố Diễn cứng ròi.

Hấn chưa từng thấy Tô Thừa hồi sơ trung, cao trung, cảm giác tiếc nuối.

Đại học Tô Thừa không cần mặc đồ trường chế, thế nhưng hiện tại vừa nhìn, khí chất học sinh, so sánh càng lộ ra thêm vẻ cấm kỵ khiến lòng người ngứa.

Cố Diễn hạ xuống nửa áo khoác y, găm cắn bả vai của y.

Tô Thừa khuôn mặt xinh đẹp tóc bán dài, thoát nhìn như học sinh hư hỏng, Cố Diễn tiến đến bên lỗ tai y: “Em khóc một chút, anh muốn xem.”

Tô Thừa “...” Khóc em gái anh, lão tử là người rắn rỏi.

Sau đó người rắn rỏi bị găm trước ngực, nụ hoa bị liếm đến sưng to lên, lòng Tô Thừa ngứa ngáy không thể kìm chế, chỉ có thể không cần tôn nghiêm mà nắn nỉ Cố Diễn làm nữa, đem hai bên đều chiếu cố. Cố Diễn hai ngày qua không cùng y làm, cũng khó nhịn vô cùng, đầu lưỡi cùng hàm răng đều vận dụng, thật giống như coi Tô Thừa là một con dê béo nhỏ.

Nhìn Tô Thừa mặc đồng phục, Cố Diễn cứng đến lợi hại.

Quả thật là hấn xem nhiều thiếu nữ trong tiểu thuyết, phiên bản học trưởng hoàn mỹ cùng học đệ, Cố Diễn một bên đắm chìm trong ảo tưởng thiếu nữ, vừa đem vật lớn hướng vào trong hậu huyệt Tô Thừa khai thác.

Đồng phục học sinh nói lỏng rơi xuống, thẳng xuống cái mông Tô Thừa.

Tô Thừa giờ khắc này trên người không còn lại gì ngoài bộ đồng phục cao trung. Trên người y bị Cố Diễn nhào nặn khắp nơi đều thấy vết tích, Cố Diễn tốt bụng kéo quần áo y lên một chút, dây kéo áo khoác đung tới nụ hoa đứng thẳng từ lâu tạo kích thích, khiến Tô Thừa trực tiếp bắn trong tay Cố Diễn.

Cố Diễn nhìn y bị đùa bỡn đến thất thần, tóc ẩm ướt ngưng đọng dính vào mặt, dưới khó căng đau đến lợi hại. Quả thực đã diễn ra thì không thể ngăn cản, Tô Thừa bị hấn làm cho không thể chống cự, hai chân đã không đứng nổi.

“Gọi anh học trưởng, bảo bối.”

Tô Thừa quả thực bị sỉ nhục.

Thế nhưng y không gọi, Cố Diễm lại đảo quanh miệng huyết của y, không chịu cho y sáng khoái. Tận trong xương cốt biết hậu huyết sao chống lại nổi khiêu khích như vậy, Tô Thừa chỉ có thể cho hắn đạt được, "...Học trưởng."

Đáp lại y là một trận mãnh liệt đỉnh lên.

Cuối cùng Cố Diễm toại nguyện thấy bộ dạng Tô Thừa khóc lên, Cố Diễm được thỏa mãn ôm y tắm rửa sạch sẽ.

Tô Thừa không hề có khí lực bị y đâm lên, chưa quên sau khi làm còn muốn nói vài lời tâm tình rồi ngủ tiếp.

Tô Thừa ngủ mãi tới tận trưa ngày thứ hai mới tỉnh lại.

14. Chương 14: Con Là Bạn Trai Của Con Trai Ngài

Tô Thừa lúc tỉnh lại, toàn thân đau nhức như bị xe nghiền qua. Sau đó không ngạc nhiên chút nào chuyện lỡ máy bay.

Cố Diễm về mặt thỏa mãn lúc này đi tới, hôn một cái lên mặt của y, "Thừa Thừa em tỉnh rồi?"

Tô Thừa: "... " Trong lòng lão tử thật đau khổ.

May mắn làm một công, Cố Diễm vẫn rất có năng lực làm việc, đã sớm mua xong vé máy bay đêm nay cho hai người. Nói đùa, hắn có khả năng cho phép Tô Thừa không đi cùng chuyến bay với mình sao?

Buổi trưa Tô Thừa mang hắn tới quán cơm nhỏ ăn cơm trưa, kể cho hắn chuyện cấp ba, Cố Diễm nghe rất vui vẻ. Tổ về nếu nếu thời cấp ba biết y thì tốt rồi, Tô Thừa nửa ngọt ngào nửa phiến não nghĩ, đây chẳng phải cấp ba sẽ bị ỉ như dưa muối ngâm sao, nghe tới còn khiến xấu hổ. Tô Thừa ăn cơm xong phải về nhà một chuyến, nắm lấy hành lý của mình. Đối mặt với đồng phục bị dính tinh dịch hai người phía trên, Tô Thừa quả thực không thể bỏ mặc, không thể làm gì khác hơn là trong quán rửa một chút.

Cố Diễm về mặt thuần lương, nói sẽ chờ y về.

Hai người ở trước cửa trao đổi nụ hôn, triền miên vô cùng. Cố Diễm bộ dáng bị người chiếm đủ tiện nghi, thấy Tô Thừa tình dục khơi lên, xác thực thời gian không đủ mới ôm trong chốc lát rồi rời khỏi.

Cố Diễm chép miệng một cái, cảm giác vô cùng thỏa mãn, thế nhưng hắn không nghĩ tới, chuyến đi này của Tô Thừa, thật đúng là sẽ không trở về.

Qua thời gian hai người hẹn, Cố Diễm vẫn không đợi thấy người.

Gọi điện thoại qua, rất nhanh bị treo. Sau đó liền trả lại đây, hắn nhanh chóng nhận, bên kia truyền tới tiếng nam nhân già, "Chính cậu đi thôi, Tô Thừa không đi." Ngữ khí có chút lạnh lùng, Cố Diễm biết sự tình không đúng.

"Bác chờ một chút, con muốn nói chuyện với Tô Thừa."

"Tô Thừa cùng cậu không có gì để nói."

Điện thoại liền bị treo.

Tô Thừa bên kia cũng xui xẻo, ban đêm chuyện hai người nắm tay trên đường bị người quen nhìn thấy, kết quả liền bóc trần với cha mẹ Tô Thừa. Hai lão cũng coi như là người công cuộc giáo dục, sớm nhìn thấy Tô Thừa nhiều năm không nói chuyện yêu đương cùng con gái, khi nói tới chuyện này, càng thấy Tô Thừa có vấn đề.

Hỏi y ngày qua ở trong nhà người bạn học nào, Tô Thừa thuận miệng nói một cái.

Ba Tô Thừa lập tức cho người gọi điện thoại qua, đối phương vô cùng nghĩa khí nói, "Ai u chú hỏi Tô Thừa à, cậu ấy qua ở nhà con, con bảo cậu ấy đến nhận điện thoại ha, a? Đi nhà cậu rồi. Nha xin lỗi chú a, con chờ một lúc rồi trả Tô Thừa về cho chú..."

Tô Thừa vẻ mặt mơ hồ nghe xong, sau đó liền nghe thấy tiếng chuông di động của mình reo lên.

Thực sự là, nhân sinh nơi nào không xấu hổ.

Ba Tô Thừa nghiêm mặt: “Con còn gì để nói?”

Tô Thừa cũng không muốn kiểm cố nữa, thẳng thắn nói mình là người đồng tính luyện ái, hai người quan hệ hiện tại rất ổn định. Bộc lộ bất ngờ không kịp chuẩn bị, ba Tô Thừa hiển nhiên phút chốc không tiếp thu được. Lại nghĩ đến nhĩ tử mình nuôi nhiều năm lại lấy hành lý trở về là vì người kia đi, tức giận đem y nhốt trong nhà, không cho đi ra ngoài. “Ba cho con ra ngoài đọc sách, con chế giễu, ra ngoài chơi nam nhân!”

“Tụi con không phải chơi, tụi con là nghiêm túc nói chuyện yêu đương.”

“Tình yêu của hai nam nhân nói được sao?”

Tô Thừa thật sự không nói thông với ông, lại không thể trực tiếp mạnh bạo cùng lão nhân. Mẹ Tô Thừa tuy rằng đối với việc y là gay chuyện này xin miễn thứ cho kẻ bất tài, mà rốt cuộc đau lòng Tô Thừa, khuyên can đủ đường không muốn cùng ba Tô Thừa trực tiếp xung đột, liền đợi ở nhà mấy ngày chờ lão nhân hết giận nói sau.

Tô Thừa oan ức.

Trở lại trong phòng của mình, đầu giường còn đôi gấu mặt đồng phục học sinh. Y cố ý chuẩn bị cho Cố Diễn, hai con gấu lớn nhìn rất ngu xuẩn, mặc đồng phục cao trung của Tô Thừa, trên mặt một con viết một chữ Tô, một con viết chữ Cố, cho Cố Diễn là con trên đầu có một cái nơ con bướm.

Thế nhưng hiện tại không có cách nào cho Cố Diễn, điện thoại của y đều bị lão nhân tịch thu, cũng không biết Cố Diễn bên kia có khổ sở không.

Cố Diễn gấp muốn chết, muốn hấn không quản Tô Thừa đi về trước đương nhiên là không thể nào.

Hắn không biết nhà Tô Thừa ở chỗ nào, điện thoại Tô Thừa bị giữ, giữa hai người nhất thời mất đi liên hệ. Cố Diễn hết đường xoay sở một hồi, sau đó rốt cuộc nhớ tới sự thật mình là một tổng giám đốc bá đạo.

Vì vậy hắn gọi điện thoại cho thư ký đại thúc, từ chỗ phụ đạo viên của bọn họ lấy được địa chỉ nhà Tô Thừa.

Ba Tô Thừa mới nhìn thấy nam nhân trước mắt này như cầu vồng, tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn khách khí mời vào.

Cố Diễn tự giới thiệu mình, là chủ tịch của công ty XX, gần nhất biết phòng làm việc của đám Tô Thừa cần giúp đỡ, đối với hạng mục của bọn họ hết sức coi trọng. Ba Tô Thừa hoàn toàn không biết lai lịch người này, nghe hắn nói chuyện, trong lòng đối với chuyện Tô Thừa làm gay cảm giận ba phần, nhưng vẫn cảm thấy con của mình rất có bản lĩnh.

Nhìn người thanh niên trước mắt này anh tuấn cũng vô cùng coi trọng, cảm thấy hắn tuổi còn trẻ có thể quản được nhiều công ty thật sự rất có tiền đồ.

“Con trước khi tới có cùng Tô Thừa trao đổi, cậu ấy cần phải ở nhà.”

Ba Tô Thừa xoắn xuýt một hồi, “Tôi gọi nó ra cho cậu, nó ngày hôm qua cùng bạn học tụ họp, ngày hôm nay ngủ dậy hơi trễ.”

“Không sao, con có thể chờ một lát.” Cố Diễn nho nhã lễ độ, ba Tô Thừa đối với hắn hết sức hài lòng.

Tô Thừa đầu tóc rối tung, đi ra nhìn thấy Cố Diễn sợ đến từng té bào, “Anh...”

Cố Diễn đi tới thay y sửa tóc một chút.

Lúc này mới chuyển hướng ba Tô Thừa, vô cùng bình tĩnh mở miệng: “Xin chào ngài, một lần nữa nhận thức một chút, con là bạn trai Tô Thừa, Cố Diễn.”

15. Chương 15: Chuẩn Bị Làm Đến Không Xuống Giường Nổi

Nội tâm ba Tô Thừa giờ phút này sụp đổ.

Cố Diễn nhiều năm trên thương trường trắng đen hỗn độn, khi nói chuyện có tình có lý, chủ trương nhanh một chút nói ra chân tình: “Chú, con ngay lúc đầu không nói rõ, là bởi vì con hy vọng ngài biết, ngoài là đồng tính luyến ái, con còn là một người quản lý công ty, tính hướng cũng sẽ không ảnh hưởng gì đến thành tựu sự nghiệp. Tô Thừa cũng thế, em ấy là học sinh ưu tú nhất của đại học F. Tính hướng cũng không thể nói đúng chúng con, cũng không trở thành chứng ngại vì bản thân vốn là loại người như thế.”

Tô Thừa cũng muốn mở miệng, Cố Diễn nhéo nhéo lòng bàn tay y, bảo y không cần nói gì. “Con so với Tô Thừa lớn hơn, ngài có thể nói đồng tính luyến ái sẽ gặp trở ngại cùng kỳ thị, con không phải không biết rõ. Con cùng với Tô Thừa, cũng làm xong chuẩn bị khi gặp khó khăn, nhưng chúng con đều nghiêm túc, không phải nhất thời phấn khởi.”

Ba Tô Thừa vốn mạnh miệng, lại không biết nói cái gì cho tốt.

Ông dạy học nhiều năm, ban đầu vốn cho rằng Tô Thừa đi sai đường, không nghĩ tới y như cây ngay không sợ chết đứng tự tin tràn đầy.

Trong ấn tượng của ông đồng tính luyến ái không phải là có hình xăm, tóc nhuộm đủ màu, mà là nường pháo mặc quần sát người, chợt thấy bộ dáng Cố Diễn hào hoa phong nhã, không giống trong tưởng tượng của ông cho lắm. Mà lão gia lại vừa nghĩ, bằng người lớn lên như Cố Diễn có thể lừa con trai ông lắm đây, ba Tô Thừa không nói lại Cố Diễn, chỉ vô cùng thẳng thắn bảo Cố Diễn cút.

Cố Diễn từ dưới lầu nhìn lên trên, Tô Thừa đứng đối diện cửa sổ, lúc hắn ngẩng đầu lên, người kia phía sau cửa sổ có cảm giác như đang nhìn sang hắn, một giây sau hai con gấu mặc đồ đồng phục học sinh rơi vào trong lòng ngực của hắn.

Cố Diễn cảm động thấy tình cảm này muốn có bao nhiêu Shakespeare thì có bao nhiêu Shakespeare, muốn có bao nhiêu Quỳnh Dao thì có bao nhiêu Quỳnh Dao.

Nếu không phải thời gian không thích hợp, hắn quả thực muốn lôi kéo Tô Thừa lại đến một pháo.

Đêm đó ba mẹ Tô Thừa cùng Tô Thừa nói chuyện trường kỳ một lần, Tô Thừa cảm thấy nhị lão nói không chắc nhưng cũng bị Cố Diễn bộ dáng mặt người dạ thú thuyết phục, tuy rằng lão đầu cùng lão thái mặt vẫn tối sầm lại, nhưng vẫn đem hành lý cùng điện thoại trả lại cho Tô Thừa, đồng ý cho y trở về.

Tô Thừa từ trước cảm thấy nội tâm Cố Diễn luôn cần được người chiếu cố, không nghĩ tới hắn soái lên lại mê người thế này.

Lúc hai người ở sân bay gặp nhau, não Cố Diễn cho thêm khúc nhạc “Ngàn năm chờ một hồi”, Tô Thừa cùng hắn ôm chặt lấy nhau. Cố Diễn ở bên lỗ tai y yêu cầu, “Muốn ôm xoay vòng.”

Tô Thừa: “...” May mà eo lão tử không tòi.

Vì vậy thật sự ôm hắn xoay một vòng, khuôn mặt nhỏ nhắn của Cố Diễn hồng hồng, Tô Thừa chủ động nhận hành lý của hắn, Cố Diễn đi theo phía sau y, vô cùng hiền lương. Dọc theo đường đi giữa hai người luôn tràn đầy tán tỉnh hồng nhật.

Lên trên máy bay, Cố Diễn bản tính cảm thú có chút không nhẫn nại được. Mà vô cùng không khéo, chuyến bay này không cho bọn họ vị trí vụng trộm được, Cố Diễn có chút không vui. Tô Thừa cười cười, đến gần nhanh chóng hạ xuống khoe môi hắn nụ hôn.

Cố Diễn ý cười giống như tiểu hài tử ăn vụng được đường.

Tô Thừa nói “Ngủ một giấc đi, tỉnh lại chúng ta đã về tới nhà.”

Cố Diễn ngoan ngoãn nhắm mắt lại, lúc nửa tỉnh nửa ngủ, nhìn thấy Tô Thừa kéo xuống một cái thảm lông để trên người hắn, Cố Diễn cảm thấy tất cả điều này làm cho thỏa mãn, Tô Thừa thật sự quá tốt.

Hai người ở trên máy bay không có tận hứng, lúc Cố Diễn về tới nhà đã không thể nhin nổi nữa.

Hành lý rối như tơ vò ném xuống đất, hai người vội vàng quần lấy nhau hôn, giống như bản năng loài thú, rút lấy sức mạnh đối phương, vội vàng trao đổi dịch cùng độ ẩm.

Tô Thừa kéo ca-ra-vát ra đem người mang tới trên ghế sa-lon, Cổ Diễm mặt đối mặt ngồi trên đùi hắn, cái kia cứng đến nóng lên để trên bụng Tô Thừa, bọn họ vội kéo cởi quần áo đối phương xuống. Cổ Diễm một đường từ khoe miệng đến trên cổ y, lại từ ngực xuống dưới bụng, vén lên tình dục mãnh liệt của Tô Thừa.

Sau đó liền làm tư thế ngồi trên người y, đem người đánh gục trên ghế. Tô Thừa một chân buông xuống, chân khác bị Cổ Diễm lôi kéo, ôn nhu mà cường hãn tiến vào.

Lần này không có mở rộng đến cùng, lúc tiến vào có chút không khỏe, thể nhưng Tô Thừa lại cảm thấy rất viên mãn, động tác co rút của Cổ Diễm mang đến cảm giác thỏa mãn kỳ dị. Y đưa tay ra xoa tóc mềm mại của Cổ Diễm, quần Cổ Diễm không ngừng được mà rung động, dường như muốn đem toàn bộ sinh mệnh đều dâng lên cho thân thể Tô Thừa.

Ghế sa-lon chứa hai người nam nhân thật sự quá nhỏ.

Cổ Diễm hỏi y: "Có muốn lên giường không?" Tô Thừa nức nở gật đầu, "Ừm... Muốn... Muốn đi."

Vì vậy Cổ Diễm nâng cái mông y lên, xen vào tư thế đem người bế lên, Tô Thừa sợ đến nổi hậu huyết căng chặt, Cổ Diễm than nhẹ một tiếng: "Thừa Thừa, em muốn kẹp chết anh?"

Tô Thừa hai tay ôm lấy cổ hắn, giờ phút này cả người đều ỷ lại trên người Cổ Diễm, đồ vật kia của hắn đỉnh lên khiến mình muốn chết, mỗi bước đi lại mang tới khoái cảm mãnh liệt, Tô Thừa gần như bị dẫn dắt đến điên rồi, "Anh... A, em chịu không được, không nên như vậy, thả em xuống Cổ Diễm... A, a!"

Cổ Diễm ý xấu lỏng tay một chút, Tô Thừa rơi xuống, hậu huyết ngấm lấy vật kia càng tiến sâu, đỉnh cho y kêu thành tiếng. Cổ Diễm mang theo ý cười nói: "Còn muốn anh buông tay không?"

Tô Thừa quả thực nói không ra lời.

Rốt cuộc đi tới phòng ngủ của Cổ Diễm, Tô Thừa bị Cổ Diễm đặt lên giường mở rộng hai chân, không tiếng động mời gọi. Từ lúc y nằm trên cái giường này, đã chuẩn bị bị làm đến bò không xuống nổi.

16. Chương 16: Công Viên Trò Chơi

Đảo mắt đã gần tới sinh nhật của Cổ Diễm.

Tô Thừa vò đầu bứt tai suy nghĩ rất lâu, cũng không biết nên tặng cái gì, vì vậy liền trực tiếp hỏi, "Sinh nhật có mong muốn gì không?"

Cổ Diễm không vui, ánh mắt u oán nhìn sang.

Tô Thừa sững sờ, y sao lại đắc tội với người này thế này?

"Nào có chuyện hỏi người khác muốn cái gì, không phải đều cần tặng cái kinh hỉ sao? Anh trực tiếp mở miệng kêu em làm, còn không bằng chính mình tự đi mua." Cổ Diễm rốt cuộc không nhịn được nữa nói ra.

Tô Thừa gãi đầu một cái, lặng lẽ nghĩ, được rồi, ngoại trừ nguyện ý dùng mặt sau sáng khoái, mình đúng là thẳng nam.

Vì vậy y liền nghiêm túc đi theo thư ký đại thúc hỏi một hồi, thư ký đại thúc nói cho y biết, Cổ Diễm từ nhỏ đã thích đi nhất chính là khu giải trí, sau đó lớn lên một chút ba mẹ không dẫn đưa nhỏ đi, Cổ Diễm không thể tự mình đi.

"Cho nên...?"

"Cho nên cậu liền dẫn cậu ấy đi a!" Thư ký đại thúc quả thực nhìn không được muốn gõ hắn, hừ, chán ghét thẳng nam. Ai, không đúng, mình chính là thẳng nam mà, thư ký đại thúc buồn rầu nghĩ.

Hai đại nam nhân đi khu giải trí không giống như đồn đại, Tô Thừa ngấm lại Cổ Diễm lúc thường mặc âu phục mang giày da đi làm, thật không nghĩ tới Cổ Diễm đi khu giải trí sẽ có bộ dáng thế nào. Thế nhưng

y nghĩ có thể khi Cố Diễm còn bé, con mắt to lớn, lông mi dài, nắm tay cha mẹ đi công viên chơi trò chơi, khẳng định rất đáng yêu.

Tô Thừa không cách nào kiềm chế trêu mếu ngày càng tăng.

Đến thời gian hẹn sẵn, Cố Diễm còn chưa tới.

Tay Tô Thừa đặt trong túi, ngậm kẹo qua chờ hẩn. Tô Thừa mới vừa cùng bạn học cùng ngành gặp qua, người gặp y đều thấy y hôm nay mặc đồ đặc biệt rối loạn, cũng không nhận được trêu ghẹo y không phải là muốn đu cùng bạn gái hẹn hò đi, Tô Thừa liền ngây ngô vui cười.

Y suy nghĩ lung tung hơn mười phút, Cố Diễm ăn mặc một thân nhàn nhã xuất hiện trước mắt y, quả thực là nam nhân đẹp đẽ có khuôn mặt đẹp trai, chính là không biết tại sao thoát nhìn có chút ngượng ngùng.

Tô Thừa bộ dáng đường hoàng thể này cũng là lần đầu tiên, có chút ngượng ngùng, vì vậy thuận miệng hỏi: “Sao muộn vậy, có phải công ty đang có việc?”

Cố Diễm trầm mặc một hồi, oán trách liếc y một cái: “Anh chính là muốn cho em chờ một lát.”

Tô Thừa: “A?”

Cố Diễm có chút tức giận: “Cái này gọi là rụt rè, em có phải chờ đến mất hứng?”

Tô Thừa nở nụ cười vô cùng chất phác, sao có thể chứ. Thật cao hứng, y từ tối hôm qua tới giờ đã bắt đầu cao hứng.

Cố Diễm nhìn bộ dáng cười thành ngực của y, một bên oán thầm biểu tình ngực hề hề thực sự là làm mù mắt người khác, một bên liền không nhận được trong lòng nhảy nhót.

Hai người chuyện thân mật hơn đều làm qua, không biết tại sao đến nơi này hẹn hò lại đột nhiên không lạc quan cho lắm.

“Cái kia,” Tô Thừa nói, “Trời hơi nóng, em đi mua hai bình nước, anh chờ em một chút.”

Nói xong nhảy lên chạy đi, thân thể trẻ tuổi đầy sức sống cùng sinh khí phồn thịnh, tứ chi lúc bắt đầu chạy đường nét dễ nhìn. Cố Diễm dùng ánh mắt đuổi theo bóng lưng của y, trong lòng cảm thấy cao hứng, người này là của mình.

Này thật làm cho người ta cao hứng.

Tô Thừa trở về đưa một bình nước cho Cố Diễm, bản thân cũng ngửa đầu uống một hớp, lại phát hiện Cố Diễm còn chưa động đậy.

“Anh sao không uống đi?”

Cố Diễm kỳ quái nhìn y: “Em muốn anh tự mình vận nắp bình?”

Tô Thừa uống ngụm nước suýt chút nữa sặc chết, nhưng nhìn thấy Cố Diễm đưa bình qua ánh mắt mong đợi trong lòng liền đầu hàng, được rồi đây gọi là tình thú đi.

Vận cái nắp đưa tới, Cố Diễm nhậ, ngón tay đụng vào nhau mang tới cảm giác tê dại.

Cố Diễm mặt càng đỏ hơn.

Tâm thiếu nữ muốn nổ tung!

Rồi lại nghĩ tới bản thân không muốn uống bình nước kia, dưới ánh mắt chăm chú của Tô Thừa, cầm lấy bình của Tô Thừa lại, đối với nơi y vừa mới uống đặt môi lên.

Tô Thừa: “...” Mình mình mình, mình cũng không muốn ngạnh trước mặt mọi người a, nhưng mình thật không nhận được.

Tô Thừa là người trẻ tuổi dám nghĩ dám làm, lập tức ra quyết định, kéo tay Cố Diễm đi.

Cố Diễm như người vợ nhỏ đi theo sau y, tùy ý Tô Thừa nắm lấy mình, thông minh đi theo. Không ai biết giờ phút này trong đầu hẩn tất cả đều là bong bóng màu hồng nổi lên.

Công viên trò chơi đến cùng vẫn là nhiều người, Tô Thừa rít lên tìm khắp đoạn đường cũng không tìm được nơi yên tĩnh. Vẫn là Cố Diễn đuổi tay một cái, chỉ một góc không người, nơi đó còn có ghế tựa dài cùng một cây nấm lớn vô cùng thể thâm thoát nhìn đã phơi nắng rất lâu.

Vừa nhìn quanh tạm thời không có ai, Tô Thừa bị hấn câu trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo, mạnh mẽ găm lên đôi môi Cố Diễn.

Cố Diễn dĩ nhiên vui như mở cờ, Tô Thừa là người trẻ tuổi, tâm như lửa đốt, tùy ý phối hợp với động tác của y công thành chiếm đất, còn không quên vươn tay ra sau xoa xoa lưng y, động viên người yêu trẻ tuổi đầy nóng nảy: “Chậm một chút, đừng có gấp.”

Tô Thừa cũng cảm thấy quá háo sắc cũng không tốt, thế nhưng y bị Cố Diễn ghẹo có chút chịu không nổi.

Cố Diễn mặt người dạ thú, nhìn Tô Thừa hôn xong lập tức thở hồng hộc, vì vậy cười khẽ một chút, chính mình đổi khách làm chủ, móc cằm y lại, tao nhã mà thận trọng hôn lên.

Bầu không khí rất tốt, tay hấn dần không tự chủ được đưa vào dưới áo Tô Thừa. Cố Diễn cũng nhịn không được, hai ba lần bị cọ ra lửa, “Rất muốn, muốn em ở đây...”

Tô Thừa bị hấn ngậm lấy vành tai, nghe thanh âm trầm thấp của hấn, cả người mẫn cảm đến tê dại, vừa nghĩ tới cùng Cố Diễn ở đây làm, liền cảm thấy mất thể diện lại có vui sướng đầy bí ẩn.

Mà rốt cuộc vẫn cố kỵ nơi công cộng, chuyện này thực sự không phải là lựa chọn tốt.

Nội tâm cảm thú của Cố Diễn thức tỉnh, không có chỗ phát tiết, chỉ có thể mạnh mẽ đem đôi môi Tô Thừa gặm đến sáng khoái, lúc này mới yên lặng buông y ra, mặt đỏ như người mới vừa bị khi dễ là bản thân.

Hai người nắm tay nhau đi nơi khác chơi trò chơi.

Người trong hình nắm ngồi xổm nghỉ ngơi yên lặng đứng lên: “...”

Tui chỉ muốn ở chỗ này cái nấm yên tĩnh, sao các người còn buộc tui xem cái này chứ.

17. Chương 17: Nhìn Chăm Chú Xuống Xe Ở Nơi Yên Tĩnh

Cố Diễn như con thiêu thân, không sợ chết đòi đi nhà ma.

Tô Thừa là thô hán không sai, thế nhưng y cũng có nhược điểm, chính là sợ quỷ. Thế nhưng sợ người yêu mất hứng sao có thể nói ra đây, Cố Diễn lười kéo góc y, Tô Thừa nhìn đôi mắt như con mai nhỏ của hấn, nuốt nước miếng một cái: “Kia sao, anh không cần sợ, em sẽ bảo vệ anh.”

“Ừm.” Cố Diễn rất cho mặt mũi đóng vai nhân vật nhu nhược cần được bảo vệ.

Hai người vừa tiến vào trong môi trường hắc ám, thế nhưng nghĩ đến người yêu mình còn ở bên cạnh, lại bị gây nên một ít lòng háo thắng của người trẻ tuổi. Thẳng tắp xông về phía trước, đột nhiên một ma nữ tóc dài rối bù từ trên đỉnh đầu treo xuống dưới, “A a a a a!!!” “A a a a a tôi thao!!!!” Hai tiếng rít gào đồng thời vang lên.

Bạn hỏi kết quả là gì à?

Quỷ bị Tô Thừa hù dọa.

Tô Thừa bởi vì sợ hãi lại muốn bảo vệ Cố Diễn, hai người cơ hồ là đồng thời dán chặt vào nhau. Nội tâm Cố Diễn vui vẻ vô cùng, nếu không phải nơi này quá tối, Tô Thừa khẳng định có thể nhìn thấy khóe miệng hấn sắp không đè nén được nụ cười.

Phí trước tự nhiên xuất hiện một cái đầu quỷ không biết từ đâu ra, Tô Thừa sợ đến mức tim muốn ngừng đập.

Liền không quên quay đầu lại xoa bóp lòng bàn tay Cố Diễn, an ủi: “Anh không cần sợ, em đem nó đánh đi.”

Cố Diễn muốn nói đó là nhân viên công tác a, em đem người đánh xong tốt xấu xảy ra thế nào? Mà Tô Thừa đã đâm ra.

Một giây sau liền bị bắn trở về, bởi vì có du khách khác từ đối diện đưa đầu quỷ này đánh bay, Tô Thừa lại bị dọa tiếp.

Lần này bị dọa đụng trúng vào trong lồng ngực của Cố Diễn.

Khóe miệng của Cố Diễn hiện lên ý cười không dễ phát hiện, sờ sờ gáy y, "Không cần gấp, anh ở đây.:

Tô Thừa lúc này mới tìm về được hô hấp của mình.

Cố Diễn nhanh chóng hôn lên môi y một cái, cảm thấy được chiếm tiện nghi cũng không thể, vẫn là nhanh đem người mang ra ngoài thì tốt hơn. Nơi này như thế nào hắn biết rõ, mắt người thoát nhìn tối mịt, nhưng thật ra có theo dõi, cũng không cần huyền não quá mức.

Tô Thừa ở trong nhà ma không phát huy hoàn toàn được năng lực của bạn trai, trong lòng có chút buồn rầu.

Rốt cuộc tới nơi bắn bong bóng kiếm búp bê, y cảm thấy đã có cơ hội tốt rửa sạch nhục nhã. Người trẻ tuổi đều có bệnh luyến ái chung, thích giống như khổng tước trước mặt người mình yêu khoe ra cánh chim đẹp đẻ của mình, nhưng thật ra lại có chút ấu trĩ đáng yêu. Trùng hợp điểm này từ trước đến nay Cố Diễn luôn có lợi, Cố Diễn cảm thấy tâm thiếu nữ của mình ở trong văn phòng kia sắp khô héo nhờ có Tô Thừa mà sống lại.

Tô Thừa học bàn thể thao, thành tích xạ kích không tồi.

Cầm cây súng nhỏ mi chăm chú nhìn phía trước, đẹp trai xém đem Cố Diễn làm ngạnh rồi. Hắn giờ khắc này phi thường nghĩ nắm quả đấm nhỏ, hò hét "Tô Thừa châm đầu! Tô Thừa phải tắt!", mà cân nhắc đến tình an trang bị đến tận kẻ răng, vẫn là bỏ qua hành động này, chỉ không hề chớp mắt nhìn Tô Thừa, lưu luyến si mê giống như muốn đem y ăn đi.

Có người yêu nhìn chăm chú, Tô Thừa không chịu thua kém cầm một con gấu khổng lồ thoát nhìn có mấy phần đáng khinh. Tô Thừa tiếp nhận con gấu không chút do dự đưa cho Cố Diễn ở phía sau y, tuy rằng con gấu này vừa không đáng yêu cũng không tỏa ra mùi thơm của cây oải hương, thế nhưng Cố Diễn kích động mắt có hồng lên.

Lần này rất tự nhiên nhận lấy, sau đó vùi đầu vào lông trên người con gấu, quả thỏa mãn, muốn nổ tung.

Quần chúng vây xem nhìn chăm chú vào tình cảm này, đại khái Tô Thừa cùng Cố Diễn đều tự nhiên chấp nhận thái độ kia, mặc kệ bọn họ có nhìn ra hay không nhìn ra vấn đề. Đi thật xa mới nhớ tới, mới vừa rồi bạn học kia lớn lên vô cùng đẹp, có phải là tặng cho nam nhân cao cao anh tuấn một con gấu?

Cố Diễn vô cùng muốn hôn y.

Hắn giờ phút này khao khát muốn cùng Tô Thừa thân cận da thịt. Cố Diễn lôi kéo y lên xe, con gấu chiều cao hơn hai mét bị đặt ở ghế sau, ánh mắt vừa kiên định vừa hèn mọn.

Hai người Tô Thừa giờ khắc này đương nhiên cũng ngồi ở phía sau, bởi vì phía trước không gian quá nhỏ, không phát huy được.

Cố Diễn cướp lấy đôi môi mềm mại của y, từng tác dùng lưỡi quét qua từng góc ngách trong cổ họng. Tô Thừa phát ra tiếng ghen ngào thoải mái, còn hết sức phối hợp động tác trên tay của Cố Diễn, dán chặt vào nhau làm chuyện xấu mà đem quần áo trên người cởi đi. Cố Diễn muốn đem áo của y lột xuống thật lâu, hiện ra phần eo cùng xương quai xanh, còn không bằng không mặc, liền cẩn thận cởi chỉ cho một người xem.

Cố Diễn biểu hiện vô cùng kích động, liền đem mục tiêu chuyển hướng xuống ngực Tô Thừa, môi lưỡi ẩm ướt nóng lên rất nhanh bao lấy một điểm trước ngực Tô Thừa, khiến y không nhịn được kêu ra tiếng. Cố Diễn cứng mút mạnh mẽ, lại cảm thấy rất bất mãn, thậm chí còn dùng tới răng, nhẹ nhàng gặm cắn, cảm thụ quá mức kích thích khiến quả quả trước ngực y rất nhanh hồng sáng to sưng lên.

Một bên khác không chiếm được thỏa mãn, so với cảm giác hư không liền làm lòng ngứa ngáy. “Cổ Diễn... Cổ Diễn... Bên kia...”

Cổ Diễn cười rộ lên, ánh mắt ngày càng sâu, rốt cuộc buông tha đầu nhũ đã bị hành hạ đến mức có chút đau nhói, chuyển miệng sang nơi khác. Đầu vú bên này bị thấm ướt đứng thẳng trong gió, đột nhiên cảm nhận được có chút cảm giác mát mẻ, đầu óc nóng lên, lôi kéo tay Cổ Diễn trùm tới, đem con vật nhỏ kia đưa đến trong tay đại hôi lang, “Nơi này, sờ sờ nó, đừng có ngừng...”

Tô Thừa khuôn mặt hèn mọn y chang con gấu đồ chơi kia, trên mặt nhuộm đầy tình dục, bộ dáng muốn gì cứ lấy để lấy lòng Cổ Diễn, hấn cắn mạnh lên một bên nú hoa khác mới nhả ra, nhẹ giọng nói “Thừa Thừa phóng túng lên thật đáng yêu.”

Tôi Thừa chôn mặt trên người con gấu, đột nhiên e lệ.

18. Chương 18: Truyền Thuyết Đô Thị Về Gấu Lông Xù Nâu Cùng Người

Cổ Diễn không biết xấu hổ thể này chắc hẳn là dự tính trước đã lâu, ở trong xe thuốc bôi trơn đều chuẩn bị đủ, vẫn là bao ngoài màu hồng nhạt, nhìn thấy Tô Thừa có chút hoảng hốt. Hoàn hảo là hai người bây giờ đều rất nóng ruột, cảm thú này cũng còn nhớ làm công tác bôi trơn mở rộng trước cho Tô Thừa.

Lúc hấn đâm vào, con gấu màu nâu rốt cuộc không chịu nổi va chạm lần lượt của hai người, vô lực ngã xuống trên người Cổ Diễn. Con gấu chiều cao hơn hai mét liền nằm nhoài trên lưng hấn.

Mà lúc tình nồng đậm thể này, ai còn có thời gian quản chứ, con gấu nâu lớn nằm úp sau lưng Cổ Diễn, dưới thân đè lên Tô Thừa, từ lâu tình làm mờ mắt, hấn giờ phút này chỉ nhớ rõ chốc chốc rung động hông cùng móng của mình, bản năng càng đi sâu vào nơi tiêu hồn kia. Một chân của Tô Thừa bị Cổ Diễn khiêng trên vai, một chân mềm mại để dưới ghế dựa, nơi kia từ lâu đã mềm mại ẩm ướt, tùy ý Cổ Diễn làm việc xấu.

Trùng hợp có một bé gái đi qua, phát hiện động tĩnh của chiếc xe này, từ đó về sau trên mạng lưu truyền truyền thuyết đô thị về con gấu lớn lông xù màu nâu cùng người ở gần công viên trò chơi, đương nhiên đây là nói sau.

Đối với Tô Thừa mà nói, thị giác của y cũng rất quái lạ, dưới thân y nơi kia sáng khoái khiến y không khống chế được sinh lý rơi nước mắt, song khi y muốn cùng Cổ Diễn hôn môi, con gấu lông xù nâu từ phía sau Cổ Diễn nhô đầu ra, ánh mắt chăm chú cùng hèn mọn.

Tô Thừa có chút yếu đuối, liền không khéo điểm mẫn cảm kia bị Cổ Diễn mạnh mẽ va chạm vào, chỉ cảm thấy tình cảnh này quá quái dị cùng sáng khoái.

Đơn giản nhắm mắt lại, chuyên tâm cảm thụ biến hóa, trong miệng ân a không dứt.

Sau khi hô mưa gọi gió, Cổ Diễn thay Tô Thừa chùi chùi chất lỏng sau lưng, nhỏ giọng hỏi y, “Anh có được không?”

“Ừm, được, anh là tốt nhất.” Tô Thừa đã hết sức quen thuộc hệ thống bài võ của Cổ Diễn, đáp án há mồm là sẽ ra.

“Vậy em có thích anh không?” Cổ Diễn lại hỏi.

“Không thích anh,” Tô Thừa nói, ngay sau đó kéo hấn qua hôn một cái, nói bổ sung, “Không thích anh, còn có thể thích ai?”

Cổ Diễn mỉm cười, tỏ vẻ rất hài lòng.

Tô Thừa nghĩ nói chuyện yêu đương còn khó hơn năm đó thi chính trị rất nhiều, lại cảm thấy nội tâm Cổ Diễn được thỏa mãn bộ dáng đặc biệt khiến người yêu thương, điều này khiến y cũng rất vui vẻ.

Cổ Diễn lại hỏi tiếp, “Lại tới một lần nữa, anh hỏi em, có thích anh không?”

“Không thích,” Tô Thừa nói, sau đó lập tức bổ sung, “Thích không có đủ, là yêu mới đúng.”

Mặt Cố Diễm đỏ hồng, Tô Thừa vốn là nói suông, hiện tại thấy dáng vẻ kia của Cố Diễm, lời nói suông cũng không khỏi nói ra mấy phần tình ý chân thành, y không để ý tới dưới thân mình vẫn còn tồn tại cảm giác của vật lạ, từ từ chuyển tới Cố Diễm, tay nâng ngón tay của hắn, sau đó lau đi khóe mắt của hắn, Cố Diễm rất thích động tác nhỏ này, đôi mắt thoải mái nhắm lại.

Tô Thừa cắn vành tai hắn nói, “Em rất yêu anh.”

Cố Diễm rốt cuộc hết sức hài lòng. Nhỏ giọng “Ừ” một tiếng, sau đó dụi dụi vào hõm vai Tô Thừa, cúi đầu vào.

Hai người nam nhân bên nhau, làm tình cùng ăn cơm, là đầu câu chuyện yêu đương hằng ngày. Sau một hồi nghỉ ngơi, cùng nhau đi ăn cơm tối.

Chỗ ăn cơm cách nhà trọ của Cố Diễm không xa, hai người sau khi ăn xong đơn giản không lấy xe, thừa dịp đêm khuya nắm tay nhau đi về nhà.

Trên đường đi gặp một lão nhân bán hoa, mũ ép xuống rất thấp, hướng về phía Tô Thừa nói: “Tiên sinh, mua đóa hoa cho bạn trai ngài đi.”

Tô Thừa: “...” Đâu có bé gái bán hoa đâu a, mua hoa cho bạn trai là cái quý gì, bây giờ đại thúc đã văn minh đến trình độ này sao?

Hơn nữa quái dị nhất là địa phương, y luôn cảm thấy người này có chút quen mắt.

Tô Thừa nghi ngờ liếc nhìn Cố Diễm một cái, chỉ thấy lỗ tai của Cố Diễm hồng lên, ánh mắt còn lộ ra chút mong đợi. Tô Thừa lòng thương hoa tiếc ngọc bỗng trĩu dậy, thử hỏi có thô hán nào có thể chịu nổi đôi mắt ngập nước của mỹ thiếu niên nhìn chăm chăm vào mình? Vì vậy Tô Thừa vô cùng sáng khoái hỏi Cố Diễm, “Muốn mấy đóa?”

Cố Diễm liền lập tức không vui.

Tô Thừa gãi đầu một cái, y gần đây bị thiếu nữ Cố Diễm dạy dỗ coi như có chút thông suốt, phúc đến thì lòng cũng sáng ra, đoán được dựa theo tiêu chuẩn hệ thống bài võ không phải hỏi đối phương muốn mấy đóa, mà là...

Tô Thừa nhét vào trong tay đại thúc hai tờ giấy màu hồng, thành khẩn nói: “Đại thúc, này bán chậm, hoa của ngài tôi liền mua hết, ngài về nhà sớm đi. Số tiền này đủ chưa?”

Lão đầu bán hoa vội vã gật đầu, mũ suýt chút nữa rơi mất, vì vậy ông vừa bùm mũ vừa nói: “Được rồi được rồi, số tiền này đủ rồi, người trẻ tuổi cậu thật là người tốt.”

Lão đầu nhận tiền liền đưa giỏ hoa lại đây, Tô Thừa vung tay, chỉ chọn trong đó một bông hoa hồng còn tươi đẹp, nói chỉ cần đóa này là đủ. Ngay sau đó làm động tác nửa quỳ đưa tới cho Cố Diễm, “Có thích không?”

“Ừm.” Cố Diễm nhận lấy, biểu tình nhẹ như mây gió, nhưng nhảy nhót tung tăng đã bán đứng nội tâm đang vui sướng cùng hạnh phúc.

Nổ tung! Muốn nổ tung rồi! Tâm thiếu nữ đang nổ tung!

Thư ký đại thúc mang theo một rổ bị mua nhưng không lấy mang đi, đi tới chỗ rẽ hai người không nhìn thấy mới tháo nón xuống lau vệt mồ hôi. Thời đại này trình độ công việc thư ký yêu cầu ngày càng cao.

Ông quả thực mắt không thấy, người giống như người vợ nhỏ kia khi nhận hoa của nam tử, vẫn là ông chủ anh minh thần võ của ông sao?

Thói đời ngày nay a, thư ký đại thúc lại vừa nghĩ mình mưu tính với chuyện hoa này, mặt già không khỏi đỏ ửng, bản thân cũng không có cách nào nhìn thẳng.

19. Chương 19: Hoa Văn Tơ Tằm Chơi Vãn Thật Là Thoải Mái

Cố Diễm cầm đóa hoa hồng quá mức diễm lệ kia, dọc theo đường đi đều rất e thẹn.

Tô Thừa khó giải thích được tâm tình đang rất tốt của mình, y có quá nhiều nguyên nhân để yêu thích Cố Diễm, một trong những nguyên nhân không thể nói với người ngoài là sau khi bị người áp, luôn có thể ở những nơi khác bù lại tôn nghiêm của một người bạn trai.

Sau khi về nhà Tô Thừa trước đi tắm rửa sạch sẽ, phía sau y lúc đó chỉ chùi qua loa, còn chút dính không thoải mái cho lắm.

Chờ y tắm rửa xong, đầy khí nóng trở về, phát hiện Cố Diễm còn ngồi trên ghế sa lon suy nghĩ. Cũng không biết trong đầu hắn đang suy nghĩ về cái gì, mặt đỏ đến khả nghi.

Tô Thừa theo bản năng che ngực mình, sau một lúc lại phát hiện không đúng trọng điểm, liền che dưới hạ thân của mình, cuối cùng cảm thấy thật ra nên che là phía sau của mình...

Cố Diễm nâng mắt yếu ớt nhìn y, giống như nhìn thấy ảo thuật từ bên trong hoa hồng lấy ra một món đồ chơi cực kỳ nhả, “Thừa Thừa,” Ánh mắt Cố Diễm thâm trầm, “Anh rất thích, quà của em.”

Tô Thừa: “...?!!?”

Lúc thấy rõ đó là một cái quần lót tơ tằm màu đỏ, Tô Thừa sắp hỏng mắt, cái quỷ gì thế?? Món đồ chơi đầy sắc dục thế này rốt cuộc lấy từ nơi nào tới, y rất thuần khiết mà a?

Người đàn ông bán hoa kia quả nhiên không phải người đứng đắn, thế nhưng buổi tối lại đi bán món đồ này! Tô Thừa quả thực bị người không có đạo đức xã hội làm tức chết rồi.

Tô Thừa nóng lòng rửa sạch, lời nói không được lưu loát: “Cái kia, Cố Diễm, anh hãy nghe em nói, cái này không phải quà, cái kia...”

Không chờ y giải thích xong, Cố Diễm liền xấu hổ mang đôi mắt tràn đầy yêu thương nhìn chăm chú vào y, “Thừa Thừa, anh không nghĩ tới em nguyện ý vì anh mà làm vậy.”

Nội tâm Tô Thừa: “...” Trời ạ, còn chưa nói xong, không không không, trong này nhất định là có hiểu lầm.

Nhưng mà, ánh mắt của Cố Diễm đã u ám. “Thừa Thừa, anh thật thích.”

Tô Thừa: QAQ. Trời ơi, giết tui đi.

Có thể nhìn ra được, Cố Diễm xác thực rất cảm động, hắn ôn nhu mong đợi nhìn kỹ, nội tâm thô hán của Tô Thừa đã bị chinh phục nhiều lần, mắt thấy điểm mấu chốt liền thất thủ. Cố Diễm không ngừng cố gắng, bước chân dài đi tới, ôm lấy cổ Tô Thừa, dùng giọng mũi nói với y, “Cảm ơn em, Thừa Thừa, hôm nay là sinh nhật vui vẻ nhất của anh.”

Tô Thừa máu xông lên não, cắn răng ra một cái quyết tâm, đem áo tắm ném đi, mặc kệ nó, cảm bản là không có cách nào từ chối, kệ bố mày! Ai bảo Cố Diễm thích kiểu như vậy, mà y lại yêu Cố Diễm.

Dưới ánh mắt sáng quắc của Cố Diễm, Tô Thừa nhận lấy quần lót hoa văn tơ tằm không đứng đắn kia.

Muốn một người thô hán mặc cái loại quần này quả thực có chút xấu hổ, vì vậy đầu óc Tô Thừa nóng lên, lựa chọn đưa lưng về phía Cố Diễm mặc vào.

Sau đó như thiếu nữ nằm nhào không xuống giường được, ưu sầu nghĩ, lần đó trong nháy mắt quyết định kia quả thật là sai lầm nhất trong hơn hai mươi năm nhân sinh làm người của y.

Không thể trách Cố Diễm phát rồ.

Hắn đối diện trước tình cảnh này, là hoa văn tơ tằm hắn thích nhất, cùng cái mộng hắn thích nhất.

Cố Diễm cảm thấy nhân sinh chưa từng viên mãn như thế này.

Tô Thừa lúc trông lên cái quần lót làm tâm xấu hổ suốt đời kia vào, đang muốn thẳng eo, lại phát hiện phía sau đã bị một vật cứng rắn nóng rực để lên. Lập tức một đôi tay ấm áp liền che lên.

Cố Diễm xưa nay ôn nhu, lần này lại thiếu đi nhẫn nại. Cách vãi vốc thêu hoa, dùng sức xoa nắn mộng của y, khiến thịt mềm kia trong tay mình tạo thành đủ loại hình dáng. Tô Thừa vừa cảm thấy mất thể diện vừa có chút thoải mái, chỉ biết kêu tên Cố Diễm, mong hắn chậm một chút dừng nên dùng sức, nhưng Cố Diễm một chữ cũng không nghe lọt.

Yêu là sự đòi hỏi, đòi hỏi dựa vào em gần một chút, đòi hỏi muốn cùng em thân mật khăng khít. Em bởi vì anh sinh ra mỗi tâm tình, chân thành lay động dự vọng của anh... Tô Thừa, Tô Thừa...

Tay Cố Diễn từ phía sau dán vào eo nhỏ của y một đường chạy đến trước người, từ từ dời xuống, nắm vật đã sớm dựng thẳng lên của Tô Thừa, bao lấy, từ từ tuốt động.

Cố Diễn thở dốc bên cạnh lỗ tai, như sợi tơ vô hình, đem tâm Tô Thừa trôi lại từng chút, kéo y vào trầm luân, chỉ mong từ đây không cần tỉnh lại nữa. Dưới thân Tô Thừa mẫn cảm yếu đuối bị nắm trong lòng bàn tay ấm áp, lồng ngực của Cố Diễn dán chặt sau lưng, y giờ phút này không thể thấy biểu tình của Cố Diễn, nhưng trong đầu ánh mắt sáng quắc cùng lông mi thật dài của Cố Diễn lại vô cùng rõ ràng, y vì dự vọng yêu thích, giờ phút này cực kỳ muốn cùng Cố Diễn dán lại gần nhau, gần thêm chút nữa.

Muốn bị anh giữ lấy, đây là em tỏ tình.

20. Chương 20: Gậy Phép Cùng Jj...

Biểu tình động tình của Tô Thừa đều được Cố Diễn để vào trong mắt, hẳn đã đến cực hạn, không thể nhẫn nhịn chịu đựng nữa. Cố Diễn mở quần lót hoa văn dán chặt Tô Thừa qua một bên, dựa vào dịch trơn liền xen một ngón tay của mình vào trong hậu huyệt của y.

Tô Thừa rên lên một tiếng, cảm giác thỏa mãn kỳ dị mang đến càng nhiều trống rỗng cùng dự vọng. Như là thích đến tận cùng, đã không biết làm sao để thương yêu người này, chỉ biết theo bản năng mở ra thân thể của mình, để hắn tiến vào càng sâu, sâu hơn một chút.

Sau khi làm mấy lần, hậu huyệt toàn bộ đều ẩm ướt ngưng đọng, vải bị thấm ướt dán vào trên mông cảm giác vô cùng rõ ràng. Khiến y không tự chủ được lắc lắc cái mông, cố gắng giảm bớt một chút ngứa ngáy nơi đó.

Tô Thừa hai tay không nhịn xoa hai quả quả trước ngực mình, dĩ vãng nơi đó đều được Cố Diễn chăm sóc rất tốt, lần này Cố Diễn vô cùng vội vã, chỉ lo khai phá hậu huyệt của y, ngược lại là bỏ rơi nơi này. Nhào nặn mấy lần, còn chưa thỏa mãn, liền bị Cố Diễn vỗ trên cái mông, “Thừa Thừa lần này không thể tự kiểm chế chơi, chỉ có mình anh có thể tới.” Cố Diễn nói.

Nói xong bám vào trên quần lót mỏng đến đáng thương kia, đem người tha lên giường.

Ở phía sau y làm tư thế đè ép xuống, nơi đó đã có thể phun ra nuốt vào ba ngón tay, có thể chịu đựng vui sướng.

Cố Diễn hiếm thấy đùa thế này, không ngừng đem toàn bộ căn đâm vào rồi rút ra, tựa như điên lên muốn đâm vào điểm mẫn cảm của Tô Thừa, Tô Thừa bắt đầu còn có thể rên thành tiếng, mặt sau không hề có khí lực, vừa sáng khoái vừa uể oải, thật sự là cả ngón tay cũng không nâng lên được, chỉ có thể suy nhược mà nằm úp thở dốc.

Cố Diễn tiết qua một lần, thỏa mãn mà liếm liếm môi mình.

Sát người qua, hôn lỗ tai cùng sau gáy của Tô Thừa, dùng đầu lưỡi cùng hàm răng lưu lại dấu vết mờ mờ, “Anh thật sự rất vui vẻ, Thừa Thừa.”

Tô Thừa rất mệt, nhưng cũng rất phối hợp đưa tay ra sau, Cố Diễn cùng y ăn ý đem ngón tay lồng vào nhau. Không biết từ lúc nào đã có thói quen như vậy, nhưng hai người đều thích ứng rất khá. Có lúc bạn cảm thấy nói chuyện yêu đương chính là tìm đến một người cùng hắn từ không hợp biến thành cả hai hợp lại cùng nhau, có lúc bạn sẽ phát hiện, thật ra hai linh hồn chờ đợi rất lâu cuối cùng cũng tìm được đối phương. Hết thấy kia đều là chuyện đương nhiên, nước chảy thành sông.

Tô Thừa thở hổn hển hồi khí, bù lại một chút khí lực.

Cái chân sau khi bị liễu mạng khai phá không thể khép lại, còn ở nơi nào đó động đập. Dùng cánh tay chống đỡ thân thể, từ từ bò về đầu giường. Đôi mắt cảm thú của Cố Diễn không hề chớp mắt dõi theo hậu huyệt của y đang chậm chậm chảy ra chất lỏng đục, quyết định thật nhanh tay đem người kéo lại, “Lại tới một lần nữa đi, Thừa Thừa.”

“Này, không được a, em có đồ...”

“Em thật sự không muốn sao?” Tiếng Cố Diễn đột nhiên trở nên nguy hiểm.

“Em đương nhiên... A...” Tiếng Tô Thừa chuyển giọng, thật là muốn chết, Cố Diễn nói thì chậm nhưng làm thì rất nhanh, một ngón tay chen vào, ấn vào điểm nhạy cảm đậm đậm, Tô Thừa triệt để run chân, không dám tiếp tục nghĩ những chuyện khác, “Cố Diễn... Không cần sâu vào a, anh chậm một chút... A...”

Cố Diễn liền thành công tưng dục một lần.

Sau khi kết thúc Tô Thừa đã không chịu nổi, cả người đều lười biếng ở trên giường không muốn động cũng không muốn nói chuyện.

Cố Diễn còn sức lực, ôm y đi tắm, tắm xong đặt thân thể Tô Thừa lên giường, Cố Diễn mới đi vệ sinh chính mình.

Chờ lúc hắn trở lại Tô Thừa đã ngồi dậy, Tô Thừa vuốt ngón tay của hắn đeo lên cho hắn một chiếc nhẫn, rốt cuộc cũng có sức lực nói chuyện với hắn: “Sinh nhật vui vẻ, Cố Diễn!”

Cố Diễn đỏ mặt, đem nhẫn kia lặn qua lộn lại nhìn chăm chú nửa ngày, ý tứ không rõ nhìn sang, giọng điệu yếu ớt, “Thừa Thừa, không nghĩ tới em là người như thế.”

Tô Thừa: “...???”

Cố Diễn chỉ vào trong chiếc nhẫn có khắc hình cột trụ, “Em em em, em thế nhưng lại khắc thứ này trên nhẫn.”

“Cái gì?”

“Chính là cái kia...”

Tô Thừa hiếm thấy đen mặt, y khắc trên đó chính là gậy phép thuật của thủy thủ mặt trăng...

Em gái người mới là JJ lớn! Người mới là JJ lớn!

Nơi đó Tô Thừa tổn tâm tư khắc lên, là tên tiếng Anh viết tắt của hai người, ở giữa còn có gậy phép của thủy thủ mặt trăng. Lúc Cố Diễn nói chuyện, liền biến thành GY ngày SC.

Đắp chặn, Tô Thừa quyết định nhắm mắt làm ngơ. Cùng loại Cố Diễn như cầm thú này không có cách nào nói rõ, nha nha nha.

Cố Diễn phì cười, đem người trong chăn ôm vào trong ngực, hôn nhẹ xoa nắn, hôn tóc mềm lộ ra bên ngoài của Tô Thừa: “Anh biết, anh thật cao hứng.”

“Thừa Thừa, anh thật cao hứng.”

Tô Thừa không chịu đi ra, hai người ở chung lâu thế cũng đến phiên y ngạo kiêu một hồi, hiện tại mặt y thật sự quá nóng, mới không cần Cố Diễn nhìn thấy đâu!

21. Chương 21: Tiết Mục Cầu Huyết

Cuộc sống quá mỹ mãn, khó tránh khỏi khiến nghĩ loạn.

Một ngày mùa hè tốt đẹp sau giờ ngủ, Cố Diễn làm ổ ở trên ghế đu quay Tô Thừa mua cho hắn, vẻ mặt xuân tình mà lắc lư. Trong đầu tay ghế còn có quả dưa hấu nhỏ Tô Thừa đã cắt cho hắn, Cố Diễn ăn từng cái, ngay cả hạt đều được lấy sạch ra. Cố Diễn liếm liếm khóe miệng chảy nước dưa hấu, vô cùng thỏa mãn lại cảm thấy còn có chút không đủ.

Hắn và Tô Thừa cùng nhau đi tới lúc này chưa từng gặp qua sóng lớn gì, cái loại bất loại làm cho tình cảm hai người củng cố.

Nội tâm thiếu nữ của Cố Diễn bắt đầu chứng lo lắng yêu đương, không được, không có trắc trở, phải ra gậy ra chút trắc trở.

Vì vậy Tô Thừa liền nhận lời mời kết bạn từ một người xa lạ.

Tô Thừa hướng ra ngoài nhìn Cố Diễm một chút, tựa hồ nhận ra ánh mắt của y, Cố Diễm điều chỉnh tư thế một chế, tiếp tục kiên chế tựa vào bên trong ghế tựa hình trứng, giống như tất cả tinh lực đều lười biếng, những chuyện khác đều không liên quan tới hắn.

Tô Thừa cười cười, sau đó chấp nhận.

Cố Diễm bị kẹt một ngụm dưa hấu trong miệng, suýt chút nữa chết mất.

“Sao thế?”

Tô Thừa nghe thấy động tĩnh vội vàng chạy tới, nhìn thấy mặt Cố Diễm biến sắc, y cũng sợ hết hồn, vội vàng vỗ lưng giúp hắn thuận khí.

Cố Diễm một hồi lâu mới ngừng được, cũng không biết vừa nãy vì sao sắc, con mắt đỏ ngầu nhìn Tô Thừa.

Có thể làm lòng Tô Thừa đau đến hồng mắt, lập tức đưa một ly nước qua, “Còn khó chịu sao? Có phải dưa hấu chưa lấy sạch hạt?”

Cố Diễm không trả lời y, nhận nước, thế nhưng trong mắt tràn ngập lên án, Tô Thừa nhất thời không hiểu được nội dung quan trọng, cho là hạt làm người nghiêm trọng đến thế, khẩn trương không chịu được, muốn mang hắn đi bệnh viện.

Cố Diễm đẩy cánh tay của hắn khoát lên mình ra, không được tự nhiên nói, “Anh không đi, em khiến anh sắc chết rồi.”

Tô Thừa bất đắc dĩ, “Sao lại nói như vậy, em nơi nào chọc anh tức giận sao?”

Cố Diễm không nói lời nào, đôi mắt đỏ như mắt con thỏ.

Tô Thừa đau lòng vô cùng, ngồi chồm hổm xuống đem tay hắn đặt trong lòng bàn tay mình, thành khẩn nói, “Anh nói, em không đứng chỗ nào em thay đổi có được hay không, anh đừng như vậy.”

Cố Diễm muốn khóc, gần đây hắn bị thói quen này của Tô Thừa làm vô cùng thích, cũng tự giác được đời này ngoài Tô Thừa không ai có thể chịu được hắn. Thế nhưng Tô Thừa dễ dàng thêm một người xa lạ, khiến Cố Diễm có cảm giác vô cùng không an toàn.

Vạn nhất người kia không phải bạn y.

Vạn nhất có người khác mơ tưởng tới Tô Thừa.

Vạn nhất Tô Thừa chạy theo người khác.

Vạn nhất...

Cố Diễm ngẫm lại, đều cảm thấy sắp không qua được ngày hôm nay. Hắn trước đây lúc đọc sách từng đọc qua một bài thơ, đại khái nói người sẽ cảm thấy cô độc, là từ khi bắt đầu yêu một người. Cố Diễm cảm nhận sâu sắc loại tâm tình chua xót khó tả này.

“Đưa điện thoại cho anh.” Cố Diễm không tha thứ nói.

Tô Thừa cấp tốc đem điện thoại di động ra, đưa tới.

Cố Diễm chỉ vào Wechat, hồi tưởng về vở kịch gia đình trước đây từng xem qua, từng chữ đầy máu và nước mắt lên án nói: “Em sao lại thêm một người xa lạ?”

Tô Thừa ngẩn một hồi, hiểu được, có chút bất đắc dĩ nở nụ cười.

Y không hề chớp mắt nhìn Cố Diễm, nói: “Bởi vì, hiển thị người này, là người đầu tiên trong danh bạ di động của em — Cố Diễm.”

Cố Diễm có chút , hắn vì lúc trước cần xin Wechat nên tạo một tài khoản, trực tiếp dùng điện thoại đăng ký, không nghĩ tới mình vừa bắt đầu liền bị nhìn thấu, thật sự là quá bất cần.

Mất thể diện quá đi, Tô Thừa không có ý vượt tường, này thật tốt đẹp.

Cố Diễn nín khóc mỉm cười, tuy rằng thật sự cũng không có nước mắt: “Đầu tiên là cái quỷ gì?”

Tô Thừa giải thích, ngược lại có mấy phần nghiêm túc: “Chữ đầu tiên ghép với vần a, như vậy anh liền trở thành người đầu tiên trong danh bạ của em.”

Cố Diễn lần này thật sự muốn khóc lên.

Lại cảm thấy vô cùng không có tiền đồ, một công sao có thể như cô gái thế này, tay liền đem đầu Tô Thừa ôm chặt vào trong ngực, không muốn Tô Thừa nhìn thấy bộ dáng luống cuống của hắn.

Tô Thừa tùy ý hấn ôm, chờ một lúc vươn tay ra sau lưng hắn vỗ, chốc chốc như động viên, rốt cuộc thuận lòng của Cố Diễn được rồi.

Tục ngữ nói, nếu muốn cuộc sống không có trở ngại, trên đầu nhất định phải có chút xanh lá.

Tô Thừa gần đây cảm thấy mình muốn xanh rồi.

Anh em bên cạnh vỗ y một chút, “Ha, lại rồi.”

Tô Thừa kinh hãi, “Cậu nói người nào?”

“Tôi nói đèn.” Người anh em bên cạnh sau vừa nhấc chân vừa đi qua lề đường.

Tô Thừa: “...”

Chủ yếu là Cố Diễn trở về ngày càng muộn, lúc thường nhìn chăm chăm điện thoại cũng không thấy tin nhắn gửi tới, Tô Thừa liền bắt đầu nhói.

Tô Thừa lúc vừa bắt đầu còn thật sự quên.

Bận rộn mà, ai còn nhớ một ngày nhắn tin ba bữa thăm hỏi.

Thế nhưng Cố Diễn rất nghiêm túc, “Ý nghĩa của việc gửi tin chính là không có em ở bên, với lại, lúc em gửi tin nhắn, là muốn anh.”

Tô Thừa tiếp thu dạy dỗ, từ đó cũng không dám gửi tin cùng điện thoại. Thế nhưng lần trước y không cẩn thận tắt điện thoại, bỏ lỡ một lần tin nhắn, Cố Diễn đều không tìm y tính sổ. Trong lòng Tô Thừa liền cảm thấy khó chịu, chuyện này không thể nói với người khác, nói ra có lẽ mình sẽ bị coi thường. Nghĩ y là một thô hán tử, không phải sáng chiều phải thăm hỏi, bất cứ lúc nào cũng phải báo cáo hành tung, còn vô cùng thích thú, thậm chí lo được mất, lời này Tô Thừa đều không nói ra được, chẳng lẽ mình thật ra bị áp ra mấy phần nô tính.

Tan học y quyết định chủ động đi tìm Cố Diễn, kết quả ở cửa công ty phát hiện có một cô gái cùng với Cố Diễn, nữ hài tử trưởng thành thoát nhìn tính cách cũng rất cởi mở, Cố Diễn đi với cô ấy thoát nhìn còn có thể bị chọc cười. Tô Thừa do dự một chút, đột nhiên cảm thấy giờ phút này tiến lên khẳng định không thể quản được vẻ mặt của mình, vì vậy quay người đi.

“Thừa Thừa đi rồi?” Cố Diễn hỏi.

“Đúng vậy, bộ dáng nhỏ bé cô đơn.” Nhìn em họ cười đến vô cùng phóng đãng, “Có cảm giác nguy hiểm mới có động lực, anh chờ cậu ấy đem cục đến van cầu anh đi.”

Cố Diễn ngẫm lại có chút mong đợi nhỏ, hắn thử nghiệm trang phục hầu gái rất lâu, thế nhưng Tô Thừa sống chết không đồng ý. Hé miệng làm nũng đều vô dụng, khiến Cố Diễn cảm thấy Tô Thừa không có yêu hắn.

Em họ mới vừa về nước xem trò vui không sợ thiên hạ loạn nghĩa chẳng từ quyết định giúp nguyện giúp giả thành hầu gái của Cố Diễn được toại nguyện.

Nhìn em họ mê muội ủng hộ, Cố Diễn có ý định về nhà hơi trễ một chút, kết quả lúc trở về không thấy Tô Thừa ở.

Đợi nửa ngày nghe thấy bên ngoài có động tĩnh, hướng phía cửa nhìn, một nam nhân lái xe đưa Tô Thừa trở về.

Cố Diễn cảm thấy hấn tức muốn chết rồi. Giờ phút này hoàn toàn quên mất giáo huấn ân cần của em họ, chỉ muốn đem Tô Thừa xách về thao một phen.

Tô Thừa vừa mới chuẩn bị bật đèn, liền thấy ánh mắt u oán thâm trầm của Cố Diễn nhìn mình, “Nhìn... Cố Diễn, anh sao không bật đèn lên?”

Cố Diễn không trả lời, cắn môi, “Người đưa em về là ai?”

Tô Thừa bỗng nhiên tỉnh ngộ, “Hả, đó là trợ giáo đạo sư. Vừa vận tiện đường mà thôi.”

Cố Diễn không cảm thấy buồn được. Tô Thừa liền giải thích “Anh đừng lo lắng, hấn có bạn trai.”

Cố Diễn càng lo lắng hơn, thì ra cũng là con.

“Em sau này không thể cùng hấn cùng nhau về.”

Tô Thừa kinh ngạc, hơi khó xử, “Nhưng là, em hai ngày nay ở trường có chút việc ở lại trễ, buổi tối cũng không dễ gọi xe về.”

Cố Diễn cắn răng, “Anh đi đón em.” Hấn lo lắng, xong quên chuyện Tô Thừa cũng có moto của mình.

Tô Thừa: “Nhưng ;à, anh gần đây công ty cũng bận, trở về đều muộn sao?”

Cố Diễn hàm răng trắng muốn cắn nát, “Anh sẽ sớm làm xong việc rồi đi tìm em, nói chung không cho phép em đi nhờ xe người khác về.”

Tô Thừa vô cùng thức thời gật đầu.

Đạt được mục đích! Hu ra!

Nội tâm Tô Thừa lộ ra tươi cười được như ý.

Biết được việc này em họ chỉ tiếc mài sắt không nên kim: “Anh không thể bỏ rơi cậu ấy vài ngày sao? Anh sao có thể đem người quản đến phục tùng? Sao đạt thành mục đích?”

Cố Diễn mặc tạp dề hoa nhỏ, một bên nói điện thoại một bên hài lòng làm buổi sáng cho Tô Thừa yêu dấu, “Anh đã nghĩ thông suốt, cậu ấy không mặc anh cũng có thể mặc. Không bỏ rơi được, thời gian ở chung có bao nhiêu quý giá không phải tiểu cô nương độc thân như em có thể hiểu được.”

Biểu muội cầu độc thân: “...Anh là đồ gà ác!” Đồng đội tốt nói phản liên phản.

Cố Diễn nhún nhún vai, không quan tâm cúp điện thoại, vô cùng vui vẻ đổ sữa bò vào trong ly cho tình nhân, ngọt ngào nghĩ, tối hôm qua khiến Thừa Thừa quá mệt mỏi, bữa sáng ngày hôm nay phải làm cho em ấy ăn nhiều một chút mới được.

Từng ngày trôi qua, trong cuộc sống vấn đề nhỏ cũng phải từng chút giải quyết. Dù sao ngày vẫn còn dài...

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhi-dam-luyen-ai-vi-ha-bat-an-sao-lo-lai>